

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

1 ♦ LEDEN ♦ 2025

OBEC CHUCHELNA

25

25

Komunitní dům seniorů

ÚVODNÍ SLOVO ZPRAVODAJE 1/2025

Vážení spoluobčané,

dostává se Vám do rukou jubilejní 25. výtisk Chuchelenského zpravodaje. Uběhlo již šest let od prvního vydání, kdy jsme začínali jen se základními informacemi, které jsme postupně rozšiřovali, doplňovali a zdokonalovali. Chceme i nadále informovat spoluobčany o tom, co se v Chuchelné děje, co se chystá a připravuje. Nechceme zapomínat ani na minulost a historii Chuchelné. Rádi bychom spolupracovali s Vámi, občany, kteří by chtěli Zpravodaj oživit svými vzpomínkami, fotografiemi, svými nápady. Nechť je „Chuchelenský zpravodaj“ periodikum, na který se bude každý občan Chuchelné těšit a bude tady „žít“ s námi alespoň do stého vydání.

Uplynul další kalendářní rok, tentokrát rok 2024. Bohužel neskončil konflikt na Ukrajině, který trvá již skoro tři roky, rozrůstá se konflikt na Blízkém východě. Co k tomu dodat, k čemu svět spěje? Všichni by si měli uvědomit, že jsme na tomto světě jen krátce, že jsme jen „kapkou v moři“. Měli bychom si to tu užít v lásce a míru a připravit pro naše děti pokojnější život... Jsme na začátku druhé poloviny volebního období, už se střídala třetina zastupitelů do Zastupitelstva obce Chuchelná zvolených v roce 2022. V minulém roce z rodinných důvodů rezignoval na mandát zastupitele již pátý člen, a to Bc. Radim Klásek. Nástupcem se stala náhradnice z uskupení „Chuchelná 2022–2026“ Irena Jašíková. Věřím, že už je to výměna poslední a v druhé polovině volebního období nás už nic podobného nečeká.

Členové Rady obce Chuchelná pokračovali ve své práci a sešli se ke svým jednáním ve čtvrtém kvartále loňského roku 8krát. Všechno dobré i špatné se točilo v roce 2024 kolem dokončení

a obsazení zdravotního střediska. Dne 1. 10. 2024 byla slavnostně otevřena nová obecní lékárna. Těší mě, že lidé chodí do naší nové lékárny nejen pro léky, ale také za obsluhou, manželky Bartošíkovými, kteří nejen poradí, ale v jakémkoliv případě i pomohou.

Dalším kamínkem do mozaiky zdravotního střediska byla knihovna. Hned začátkem října Rada obce vybírala pohovorem knihovnici pro novou knihovnu. Z osmi přihlášených zájemců a zájemkyň se dostavilo šest žadatelů, čtyři možné knihovnice z Chuchelné, dvě mající trvalý pobyt mimo obec. Hlasováním radních pozici knihovnice získala Klára Vydarená z Bolatic. Mezi všemi uchazečkami a uchazečem rozhodly zkušenosti s touto funkcí, neboť vybraná osoba tuto práci dělala tři roky

v knihovně v Bolaticích. Všichni věříme, že její zkušenosti a elán pro knihovnictví pozvedne kulturní život v naší obci. Za velkého zájmu místních občanů byla oficiálně nová knihovna slavnostně otevřena v sobotu 30. 11. 2024, v pondělí 2. 12. 2024 zahájila svoji činnost. Během letošního roku počítáme s rozšířením otevíracích hodin knihovny ve spolupráci a zapojení dětí ZŠ a MŠ Chuchelná.

Nejvíce, co nás zajímá je obsazení zubní ambulance lékaři. Sliboval jsem Vám zprovoznění již v listopadu minulého roku. Bohužel z různých důvodů se to nepovedlo. Obec předala prostory k pronájmu firmě Rich Smile s.r.o. k užívání v listopadu 2024, začátkem prosince minulého roku jsme uzavřeli smlouvu o nájmu zdravotnického zařízení se Sdruženým zdravotnickým zařízením Krnov, pronajali jsme obecní byt na zdravotním

středisku zubnímu lékaři, který zde má ordinovat. Jen administrativní věci ze strany pronajímatele brání k zahájení provozu. Snad se dočkáme začátkem tohoto roku!!!

V roce 2022 jsme poprvé žádali na Ministerstvu vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru o účelovou investiční dotaci na výstavbu nové hasičské zbrojnice v Chuchelné. Při vyhodnocení jsme obdrželi tři body a byli jsme v pořadníku na 14.–16. místě. V roce 2023 jsme žádali o dotaci podruhé, získali jsme čtyři body a skončili na 10. místě. V minulém roce jsme poskočili na 9. místo, kdy jsme si ještě o dva body polepšili na šest bodů. Podpořeno bylo šest měst a obcí s minimální hranicí sedmi bodů. I když nevíme, zda Výzva na rekonstrukce a výstavby hasičských zbrojnic bude vyhlášena i v letošním roce, musí být znám celkový rozpočet na tuto stavbu. Radní se již minulém roce sešli s vedením hasičů k této otázce, před otevřením případné Výzvy musí zastupitelé rozhodnout, zda do této budoucí stavby jít či ne. Zastupitelstvo obce schválilo, v rozpočtu obce na rok 2025, finanční prostředky na zhotovení projektové dokumentace pro povolení záměru.

Zastupitelstvo obce se na svém pravidelném zasedání ve čtvrtém kvartále 2024 sešlo třikrát. Poprvé to bylo dne 20. 11. 2024, kdy jsme mimo jiné schvalovali poplatky na rok 2025. Za svoz komunálního odpadu a likvidaci ostatních komodit s tímto souvisejících bylo Radou obce doporučeno zvýšit poplatek o 50 Kč, to je na 750 Kč/na občana/rok. Vzhledem k novému zákonu o odpadech musíme počítat s navýšováním i v dalších letech. U stočného se částka zvyšuje o 1 Kč na 25 Kč bez DPH. S vodným, určeným majiteli vodovodní sítě SmVaK Ostrava to dělá 98,78 Kč s DPH za 1m3 odebrané vody. Obecní zastupitelstvo navržené poplatky pro rok 2025 schválilo. Sluší se pomáhat v nouzi druhým. Jelikož obec Chuchelnou nepostihla letos krutá zářijová povodeň, rozhodli se zastupitelé věnovat finanční dar dvěma postiženým obcím Bruntálska ve výši 2x 100.000 Kč, a to obcím Karlovice a Zátor.

Podruhé se zastupitelé sešli na pracovním zasedání dne 9. 12. 2024, kde se projednával rozpočet obce na rok 2025 s dotacemi pro spolky a instituce. Potřetí, ve 4. kvartále, naposled v roce 2024, bylo Zastupitelstvo obce svoláno na 11. 12. 2024. Tam už se schvaloval navržený rozpočet, který byl jednomyslně schválen. O rozpočtu obce Chuchelná na rok 2025 se můžete dozvědět více na dalších stránkách zpravodaje. Určitě se bude rozpočet během roku 2025 rozpočtovými opatřeními měnit. Nemůžeme vědět, co nám letošní rok přinese a čím nás

překvapí. Největší investiční akcí letošního roku by však měla být nová točna autobusů u vlakového nádraží. Jako dárek pod vánoční stromek se může zdát schválení individuální dotace Moravskoslezského kraje na tuto točnu. Zastupitelstvo MSK dne 16. 12. 2024 schválilo poskytnutí investiční dotace z rozpočtu MSK na rok 2024 obci Chuchelná na projekt „Vybudování nové točny autobusů u vlakového nádraží v Chuchelné“, v maximální výši 59,73 % celkových uznatelných nákladů, maximálně však ve výši 8.000.000 Kč, s časovou použitelností od 1. 11. 2024 do 30. 11. 2025. Smlouvu o poskytnutí dotace by mělo Zastupitelstvo obce Chuchelná schválit v lednu letošního roku. Tím by mohl být splněn dlouholetý sen mnoha občanů ulice Petra Bezruče, to je odklonění autobusové dopravy mimo obec. Zůstaly by již jen tři autobusové zastávky v obci, a to pod zdravotním střediskem, u vlakového nádraží a u firmy PF PLASTY. Čtvrtá zastávka u kostela bude zrušena. Věříme, že tato část Chuchelné se letos změní na důstojný dopravní železniční a autobusový uzel k užítku občanů nejen z Chuchelné, ale také z okolních obcí. Na tuto stavební akci by měla navazovat oprava komunikace Petra Bezruče od nádraží ke kulturnímu domu, po které právem volají naši občané.

Jak jsem již psal před třemi léty, dne 2. 9. 2021 nás navštívili zástupci Správy železnic, oblastního ředitelství Ostrava ve věci budoucí opravy a využití budovy železniční stanice Chuchelná. Trvalo to tři roky, když se k překvapení všech občanů, dne 5. 11. 2024 pustili do rekonstrukce železniční budovy. Do konce roku 2024 se provedly bourací práce, v letošním roce by měla proběhnout venkovní oprava budovy. Rekonstrukce vnitřních částí se, z důvodu nedostatku financí, odkládá. Snad se celkové opravy v dalších letech dočkáme. I když vlaky po loňských povodních do Chuchelné nejezdí, je to další známka, že se železniční spoj do Chuchelné v budoucnu snad nezruší.

Kanalizace je nedílnou součástí každé obce. Jelikož jsme správcí kanalizační sítě v obci, vedení i zastupitelům není lhotejný stav tohoto obecního majetku, s jakýmkoliv provozem totiž souvisí zodpovědnost za jejich bezproblémové provozování. Proto Zastupitelstvo obce rozhodlo v roce 2019 rozdělit obec na budoucí tři samostatné celky se třemi čistíčkami odpadních vod. Mělo se začít tou nejjednodušší variantou, odkanalizováním části Resta. V té době nikdo nic z občanů této lokality nenamítal. Zajistila se studie, nechala se zhotovit projektová dokumentace, získalo se stavební povolení, požádalo se o dotaci, bez které jsme nechtěli

do této dvanáctimilionové investice jít. Po loňských povodních bylo občany Resty vyvoláno jednání s vedením obce nejen o povodních, otevřela se otázka i budoucího odkanalizování Resty. Dne 27. 11. 2024 proběhla další schůzka, již s projektantem Ing. Michalem Řezníčkem k vysvětlení tlakového odkanalizování. Výsledkem byla následně podaná petice občanů Resty pro zrušení výstavby tlakové ČOV. Nelze dělat v obci něco na soukromém pozemku, hlavně to, co si občané nepřejí. Zastaralá kanalizace se určitě nebude zlepšovat, při této akci by obec vzala na sebe všechny náklady i s budoucí údržbou. Když občané Resty budou mít v budoucnu zájem na jiném způsobu odkanalizování, už to nebude „zadarmo“. Budou muset investovat do svých soukromých kanalizačních přípojek a následně se o ně starat. V tomto případě to nemá logiku!!! Tuto petici vzali zastupitelé na svém 7. zasedání dne 11. 12. 2024 na vědomí s tím, že se tato stavební akce nebude v blízké budoucnosti realizovat.

Další lokalitou, kde není odkanalizování dořešeno je tzv. „Sídliště“, část ulice K. M. Lichnovského. Dne 4. 12. 2024 proběhla schůzka s projektantem se souhlasem všech přítomných k projekčnímu vyřešení v letošním roce a co nejrychlejší realizaci v dalších letech. Stav kanalizace i v této oblasti bych nazval, jako na Restě, nevyhovující.

Nároky některých chuchelenských občanů jsou vysoké a někdy i nereálné. Určitě chceme zkvalitňovat bydlení občanů a brát od nich podněty, které mohou život v obci zlepšit. Nejde to však okamžitě. Pro zlepšení ovzduší, odstranění pálení v obci, byl pořízen drtič dřeva a bioodpadu, pro lepší podmínky rozvozu jídel

ze školní kuchyně a potřeby základní školy byl zakoupen starší osobní automobil Volkswagen Caddy. Snad i v letošním roce najdeme společnou řeč se všemi občany a spolky. Důkazem toho byly kulturní akce minulého roku, a to „Restafest“ a „Mikulášský jarmark s rozsvícením vánočního stromku“ v prosinci minulého roku. Dlouho už jsem neviděl takovou dobrou spolupráci kulturní komise a spolků. Snad by se v dalších letech mohl uskutečnit i v Chuchelně „Den obce“??

K 30. 11. 2024 ukončil svou restaurační činnost v kulturním domě Jan Šrámek. Tímto mu děkujeme za jeho služby pro naši obec a přejeme v dalších letech novou chuť do restauračního podnikání. Jelikož se nenašel nový nájemce, přebírá tento objekt opět obec. Chceme zde zachovat konání kulturních i spolkových akcí, plesů, besed, ale také i pohřbů. Lze si za daných podmínek objednat i soukromé akce a oslavy, bohužel však bez obsluhy. Podmínky pronájmu se budou postupně zpracovávat. Zamluvení akcí si lze už nyní domluvit v úřední dny na OÚ v Chuchelně.

Chtěl bych ještě poděkovat všem spoluobčanům, organizacím i spolkům, kteří pomohli v loňském roce pozvednout úroveň naší obce o kousek výše a v rámci možností se snažili něco pro obec udělat. Začíná nám opět nový rok. Vidět do budoucna, jaký rok 2025 bude, to nelze. Budme k sobě i tento rok milí, ohleduplní a hlavně laskaví. Nechť se Vám i tento rok splní všechna předsevzetí a přání.

*Ing. Rudolf Sněhota – starosta
starosta@chuchelna.com*

20

Vážení spoluobčané,
vstoupili jsme do roku 2025 a rádi bychom vám popřáli vše nejlepší do nadcházejících měsíců. Ať je tento rok plný zdraví, štěstí, radosti a pohody, ať se vám daří ve všem, co máte v plánu, a nechybí vám síla a optimismus do každého dne.
Přejeme vám také mnoho krásných chvil strávených s vašimi blízkými a hodně úspěchů v osobním i pracovním životě.

Zastupitelstvo obce Chuchelná

25

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

SVOZOVÝ KALENDÁŘ OBCE CHUCHELNÁ NA ROK 2025

Svoz PDO – sudý týden			
leden	13. 01.	27. 01.	
únor	10. 02.	24. 02.	
březen	10. 03.	24. 03.	
duben	07. 04.	19. 04.	
květen	05. 05.	19. 05.	
červen	02. 06.	16. 06.	30. 06.
červenec	14. 07.	28. 07.	
srpen	11. 08.	25. 08.	
září	08. 09.	22. 09.	
říjen	06. 10.	20. 10.	
listopad	03. 11.	17. 11.	
prosinec	01. 12.	15. 12.	29. 12.

Svoz BIO – lichý týden			
leden			
únor			
březen	17. 03.	31. 03.	
duben	14. 04.	28. 04.	
květen	12. 05.	26. 05.	
červen	09. 06.	23. 06.	
červenec	07. 07.	21. 07.	
srpen	04. 08.	18. 08.	
září	01. 09.	15. 09.	29. 09.
říjen	13. 10.	27. 10.	
listopad	10. 11.		
prosinec			

Svoz papír – modrý pytel		
leden	09. 01.	
únor	13. 02.	
březen	13. 03.	
duben	10. 04.	
květen	15. 05.	
červen	12. 06.	
červenec	10. 07.	
srpen	14. 08.	
září	11. 09.	
říjen	16. 10.	
listopad	03. 11.	
prosinec	11. 12.	

Svoz plasty – žlutý pytel		
leden	02. 01.	27. 01.
únor	20. 02.	
březen	27. 03.	
duben		
květen	01. 05.	29. 05.
červen	26. 06.	
červenec	24. 07.	
srpen	28. 08.	
září	25. 09.	
říjen	23. 10.	
listopad	27. 11.	
prosinec		

Velkoobjemový odpad
sobota 12. 04. 2025
sobota 04. 10. 2025

Informace ke svozům odpadů – Svoz odpadů probíhá od 5.00 hod. do 22.00 hod.

Plasty: žlutý pytel

V obci je zaveden společný sběr plastů, nápojových kartónů Tetrapak a **drobný kov** – žlutý pytel (krabice od mléka, džusů, vína, plechovky, apod.)

Papír: modrý pytel

Noviny a kartóny vystavujte pevně svázané do balíků. Modrý pytel slouží pro drobný papírový odpad.

Bio odpad: hnědá popelnice

Sbírání se – tráva, listy a nařezaná zelenina, jadrince, pecky z ovoce, kávový odpad, čajový odpad, piliny, plevel, seno, sláma, listí, dřevní hmota, větve do dl. 25 cm a průřezu 2 cm.

Nesbírání se – hlína, papír, vaječné skořápky, kosti, uhynulá zvířata, podestýlky domácích zvířat, atd. Nebudou sbírány pytle s bioodpadem, které budou stát u popelnic!!!

Případná změna svozového dne Vám bude v předstihu oznámena!

OZNÁMENÍ

Výběr poplatků za psa, svoz PDO a zahrádky proběhne od pondělí 13. března 2025

OÚ Chuchelná, K. M. Lichnovského 10, 1. patro

Místní poplatek za psa 2025: 200 Kč – za prvního psa

300 Kč – druhý a každý další pes téhož majitele.

Místní poplatek za svoz PDO 2025 činí 750 Kč/osoba a rok.

Poplatky je možno hradit v hotovosti i platební kartou.

ROZPOČET OBCE CHUCHELNÁ NA ROK 2025

pol.	PŘÍJMY	
1111	Příjem z daně z příjmů FO placené plátcí	4 100 000,00 Kč
1112	Příjem z daně z příjmů FO placené poplatníky	270 000,00 Kč
1113	Př.z DPFO vybírané srážkou podle zvlášť.sazby daně	850 000,00 Kč
1121	Příjem z daně z příjmů právnických osob	5 600 000,00 Kč
1122	Př.z DPPO v případech, kdy poplat. je obec, s výj.	300 000,00 Kč
1211	Příjem z daně z přidané hodnoty	12 600 000,00 Kč
1341	Příjem z poplatku ze psů	33 000,00 Kč
1342	Příjem z poplatku z pobytu	1 000,00 Kč
1343	Příjem z poplatku za užívání veřej. prostranství	531,00 Kč
1345	Př.z poplatku za obecní systém odpad.hosp.a příj.z	975 000,00 Kč
1361	Příjem ze správních poplatků	15 000,00 Kč
1386	Příjem z daně z hazard. her s výjim. tech. her NPI	200 000,00 Kč
1387	Příjem z daně z technic. her neprov. prostř.inter.	80 000,00 Kč
1511	Příjem z daně z nemovitých věcí	1 200 000,00 Kč
4112	Neinv. př. transfery ze SR v rámci souhr. dot. vztahu	429 000,00 Kč
4113	Neinvestiční přijaté transfery za státních fondů	224 000,00 Kč
4216	Ostatní investiční přijaté transfery ze SR	417 769,00 Kč
4222	Investiční přijaté transfery od krajů	4 000 000,00 Kč
1019	Ostatní zemědělská a potravinářská činnost	3 000,00 Kč
2321	Odvádění a čištění odpadních vod a nakládání s kaly	1 700 000,00 Kč
3314	Činnosti knihovnické	5 000,00 Kč
3322	Zachování a obnova kulturních památek	1 000,00 Kč
3341	Rozhlas a televize	3 000,00 Kč
3392	Zájmová činnost v kultuře	10 000,00 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury, církví a sděl.prostř.	20 000,00 Kč
3511	Všeobecná ambulantní péče	927 000,00 Kč
3612	Bytové hospodářství	650 000,00 Kč
3613	Nebytové hospodářství	80 000,00 Kč
3632	Pohřebnictví	20 000,00 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené	10 000,00 Kč
3722	Sběr a svoz komunálních odpadů	120 000,00 Kč
3725	Využívání a zneužívání komunálních odpadů	290 000,00 Kč
6171	Činnost místní správy	30 000,00 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaj finančních operací	100 000,00 Kč
6330	Převody vlastním fondům v rozpočtech územní úrovně	80 000,00 Kč
ROZPOČTOVÉ PŘÍJMY CELKEM		35 344 300,00 Kč

ZPRÁVODAJ

pol.	VÝDAJE	
2212	Silnice	15 700 000,00 Kč
2219	Ostatní záležitosti pozemních komunikací	280 000,00 Kč
2292	Dopravní obslužnost veřejnými službami - linková	161 500,00 Kč
2321	Odvádění a čištění odpadn. vod a nakládání s kaly	1 000 000,00 Kč
2341	Vodní díla v zemědělské krajině	150 000,00 Kč
3113	Základní školy	2 750 000,00 Kč
3314	Činnosti knihovnické	125 000,00 Kč
3319	Ostatní záležitosti kultury	50 000,00 Kč
3322	Zachování a obnova kulturních památek	20 000,00 Kč
3341	Rozhlas a televize	50 000,00 Kč
3392	Zájmová činnost v kultuře	1 000 000,00 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury,církví a sděl.prostř.	250 000,00 Kč
3419	Ostatní sportovní činnost	380 000,00 Kč
3421	Využití volného času dětí a mládeže	60 000,00 Kč
3429	Ostatní zájmová činnost a rekreace	193 000,00 Kč
3511	Všeobecná ambulantní péče	2 500 000,00 Kč
3612	Bytové hospodářství	1 000 000,00 Kč
3613	Nebytové hospodářství	100 000,00 Kč
3631	Veřejné osvětlení	1 600 000,00 Kč
3632	Pohřebnictví	100 000,00 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené	50 000,00 Kč
3722	Sběr a svoz komunálních odpadů	1 600 000,00 Kč
3729	Ostatní nakládání s odpady	300 000,00 Kč
3745	Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	5 000 000,00 Kč
4341	Soc.pomoc osobám v hm.nouzi a obč. soc. nepřizpůs.	7 000,00 Kč
5213	Krizová opatření	1 000 000,00 Kč
5512	Požární ochrana - dobrovolná část	950 000,00 Kč
6112	Zastupitelstva obcí	2 000 000,00 Kč
6171	Činnost místní správy	3 500 000,00 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	40 000,00 Kč
6320	Pojištění funkčně nspecifikované	70 000,00 Kč
6330	Převody vlastním fondům v rozpočtech územní úrovně	80 000,00 Kč
6399	Ostatní finanční operace	550 000,00 Kč
6402	Finanční vypořádání	17 961,00 Kč
6409	Ostatní činnosti jinde nezařazené	5 209 839,00 Kč
ROZPOČTOVÉ VÝDAJE CELKEM		47 844 300,00 Kč

pol.	FINANCOVÁNÍ	
8115	Změny stavu krátkodobých prostředků na bank.účtech	14 000 000,00 Kč
8124	Uhrazené splátky dlouhodobých přijatých půjč.prost	1 500 000,00 Kč
FINANCOVÁNÍ CELKEM		12 500 000,00 Kč

OTEVŘENÍ NOVÉ KNIHOVNY V CHUCHELNĚ 30. 11. 2024

V sobotu 30. 11. 2024 se v Chuchelně konal slavnostní „Den otevřených dveří nové knihovny v Chuchelně“. Návštěvníci si mohli prohlédnout nové prostory knihovny, celý knižní fond či dětský koutek s omalovánkami, pastelkami a hračkami. Pro všechny bylo připraveno malé občerstvení a pro děti dáreček v podobě omalovánek, knížeček a bonbónků.

U slavnostního přestřihnutí stuhy byli přítomni paní Jana Herudková, knihovnice z Bolatic a metodici z Knihovny Petra Bezruče v Opavě, kteří pomáhali vybudovat výměnný fond a byli cennými poradci po celou dobu stěhování ze staré knihovny do nové. Slavnostní otevření proběhlo v přátelském duchu s hojnou účastí.

V pondělí 2.12.2024 se mohli začít čtenáři registrovat a vrátit půjčené knihy. Tímto byl v naší knihovně zahájen provoz a začaly se půjčovat knihy. V prvním výpůjčním týdnu do knihovny zavítalo 35 návštěvníků a registrovalo se 17 nových čtenářů. Kromě půjčování knih nabízíme i další služby: laminování, černobílý i barevný tisk, kroužkovou vazbu nebo jen příjemné posezení s knihou nebo s přáteli. Letos bychom chtěli v knihovně pořádat pravidelné návštěvy školky a školy, cestovatelské přednášky a spisovatelské

besedy. Nové knihy budou také samozřejmostí. Knižní fond se bude pravidelně doplňovat novinkami. V druhé polovině roku bude otevírací doba knihovny doplněna o jedno dopoledne.

V poslední řadě bych chtěla moc poděkovat všem návštěvníkům a čtenářům, kteří mne mile přijali mezi sebe jakou novou knihovnici a jsou velmi trpěliví, vřelí a vstřícní. Těším se na spolupráci v novém roce i v dalších letech.

Klára Vydarená, DiS., knihovnice

Otevírací doba knihovny:

PONDĚLÍ 16:00 – 18:00

STŘEDA 16:00 – 18:00

Kontakty:

Telefon 553 034 808

Email
knihovna@chuchelna.com

CENÍK PLACENÝCH SLUŽEB A POPLATKŮ OBECNÍ KNIHOVNY V CHUCHELNÉ

ZÁPISNÉ

Děti (do 14 let)	25,- Kč
Dospělí (15–64 let)	50,- Kč
Nad 65 let	zdarma

Výše zápisného uživatele je za celý kalendářní rok, včetně zápisného za již započatý kalendářní rok. V případě zrušení registrace v průběhu kalendářního roku se zápisné ani jeho poměrná část nevracejí.

TISK A KOPÍROVÁNÍ

černobílý jednostranný	A4	3,- Kč/ks s 21 % DPH
černobílý oboustranný	A4	4,- Kč/ks s 21 % DPH
barevný jednostranný	A4	10,- Kč/ks s 21 % DPH
barevný oboustranný	A4	20,- Kč/ks s 21 % DPH

KROUŽKOVÁ VAZBA

do 25 listů	20,- Kč s 21 % DPH
26 - 50 listů	30,- Kč s 21 % DPH
51 a více listů	50,- Kč s 21 % DPH

VÝLOHY SPOJENÉ SE ZTRÁTOU ČI ZNIČENÍM DOKUMENTU

Náhrada v podobě nového dokumentu nebo knihovna zařídí nákup nového dokumentu a čtenář uhradí náklady.

OBALOVÁNÍ KNIH A UČEBNIC

Formát A5	5,- Kč s 21 % DPH
Formát A4	10,- Kč s 21 % DPH
Atypický formát	10,- Kč s 21 % DPH

LAMINOVÁNÍ DOKUMENTŮ

Formát A5	5,- Kč s 21 % DPH
Formát A4	10,- Kč s 21 % DPH
Formát A3	15,- Kč s 21 % DPH

CHUCHELNĚNSKÝ

OTEVŘENÍ LÉKÁRNY AVE V CHUCHELNÉ 1. 10. 2024

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

ČINNOST KULTURNÍ KOMISE V ROCE 2024

Po celý rok jsme pracovali ve složení MUDr. Ilona Nedvědová, Pharm Dr. Daniel Bartošík, Bc. Radim Klásek/ Irena Jašíková a Ing. Benedikt Rolný.

Nový rok 2024 jsme započali tradičním koncertem v našem kostele, tentokrát s žesťovým kvintetem. Koncert byl velmi pěkný, posluchači si vychutnali sváteční vánoční atmosféru. Po koncertě jsme podávali již tradiční punč, a tak všichni odcházeli spokojeni.

Tradiční obecní ples byl hojně navštívenou akcí, na kterou jsme opět pozvali i zástupce družební obce Chuchelna u Semil, kteří naše pozvání využili. V programu se nám představili mladí tanečníci z tanečního klubu v Hlučíně, zahrála nám osvědčená skupina Unico, o dobré jídlo se postaral Honza Šrámek. Myslím, že se jednalo o vydařenou akci, spokojeni byli i hosté.

V září se pro zájemce pořádala velmi zajímavá cestovatelská přednáška manželů Jiřího a Aleny Márových z jejich cest. Přednáška byla velmi poutavá, vtipně komentovaná, doplněna krásnými fotkami a videi. Myslím, že si jejich nějakou další přednášku jistě domluvíme i v příštím roce, všichni posluchači byli nadšeni.

Pořádání setkání se seniory je tradiční akcí, která letos proběhla v říjnu v sále KD. Program byl pestrý, na začátku jej obohatily svými vystoupeními děti z MŠ a ZŠ. O přípravu pohoštění se opět postarala děvčata 8. ročníku ZŠ, která nám v rámci výcviku vaření pod vedením učitelů připravila velmi dobré chlebičky a ke kávě jsme volili lístové těsto, které sklídilo také úspěch. Občané si vyslechli prezentaci starosty o provedených akcích v obci a měli možnost se dotazovat na vše, co je v obci zajímavé. Se svým pozdravem a představením plánu činnosti vystoupila paní PharmDr. Anička Bartošíková, která představila novou obecní lékárnou, za níž jsme všichni rádi a také zástupce firmy Rich Smile, který představil plán dovybavení a činnosti zubní ordinace v našem novém zdravotním středisku. Myslím, že se senioři dobře pobavili a také dozvěděli spoustu užitečných novinek. Letos se setkání zúčastnil rekordní počet seniorů, za což jsme velmi rádi.

Poměrně dobře navštívenou akcí letošního podzimu bylo tradiční Vinobraní, které se uskutečnilo v pátek 8. 11. Zábava byla dobrá, k tanci a poslechu nám letos hrál DJ Mirek Komárek. Prodalí jsme téměř všechno jihomoravské víno a poslední účastníci se loučili až v pozdních hodinách.

V předvečer 1. adventní neděle jsme připravili již tradiční rozsvícení první svíce na obecním adventním věnci, který je umístěn v prostoru před kostelem. Tato nová tradice by mohla více propojit občany obce, kteří nechodí do kostela s těmi, kdo do kostela chodí a advent by tak mohl splnit svůj záměr zklidnění a zamyšlení ve spojení lidí. Postupné rozsvícení svící proběhlo každou sobotu večer.

O 1. adventní neděli jsme přichystali spolu se složkami v obci tradiční Mikulášský jarmark. Stánky s občerstvením,

nápoji i tradičními perníčky našich senierek se provozovaly do večerních hodin. V programu vystoupil sbor Zlatonky ze ZŠ pod vedením Mgr. Heleny Musilové, se svými básničkami se předvedly děti ze školky a nižších tříd a Mikuláš přišel rozdávat dárečky. Součástí jarmarku bylo tradičně i rozsvícení vánočního stromu panem starostou a tvořivé dílničky pro děti. S dílničkou pro děti se připojil také kovář pan Petr Hanzlík a svými výrobky přišla obohatit nabídku také paní Drahuška Liberdová. Letošní počasí jarmarku velmi přálo, navíc jsme měli připraveno posezení pod stanem, takže se účastníci mohli s občerstvením i posadit. Krásného počasí využila snad většina vesnice a i přesto, že jsme letos měli připraveno opravdu hodně jídla i pití, protože se aktivně zúčastnily všechny spolky obce, jsme všichni prodali vše, co jsme měli připraveno. Účastnil se i rekordní počet dětí, protože Mikuláš rozdál 150 dárků. Návštěvnost byla veliká i z okolních obcí. Pochvalu si zaslouží i ozvučení a osvětlení prostoru novou stále se zdokonalující aparaturou, kterou zajistil Mgr. Jaromír Musila, takže i vystupující děti bylo dobře slyšet i vidět. Úspěch akce byl veliký, navodila nám předvánoční náladu, i když letošní počasí moc na předvánoční dobu nevydávalo.

V neděli 8. 12. jsme v obřadní síni obecního úřadu přivítali nové občanky obce. Obřadu se zúčastnilo 8 nově narozených dětí, vystoupily děti z MŠ se svým milým programem a rodiče s dětmi se vyfotili do obecního časopisu. Doufejme, že i nadále budeme moci nové občanky naše obce v hojném počtu vítat.

Po celé období jsme se aktivně podíleli na vydávání časopisu, na který si již občané zvykli jako na zdroj informací o činnosti obce, o akcích proběhlých i plánovaných. V rámci kulturní komise aktivně pracuje klub seniorů a Schola pod vedením Mgr. Heleny Musilové při našem kostele.

Vážení občané, dovolte abych Vám jménem Kulturní komise obce popřála v novém roce 2025 vše nejlepší, hlavně zdraví, Boží požehnání a radost po celý rok.

Za kulturní komisi MUDr. Ilona Nedvědová

BESEDA O JAPONSKU

Zdravíme obyvatele obce Chuchelná. Jsme cestovatelé Alena a Jirka Márovi a na začátku října jsme již podruhé pro vás povídali o exotické expedici. V roce 2023 jsme se společně podívali do Afriky a loni jsme vám představili Japonsko. Mimochodem nejoblíbenější místo našeho syna Jirky, který ač na invalidním vozíku, měl cestování moc rád. Naše výpravy plánoval a náležitě si je užíval. Teď už je díky své nemoci v cestovatelském nebi, ale zanechal po sobě nesmazatelnou stopu. My se snažíme, aby se na našeho syna nezapomnělo a byl inspirací pro druhé. I o tom na našich besedách povídáme. Hlavně ale představujeme země, které se nám podařilo navští-

vit. Kdo se na nás přišel podívat, tak prostřednictvím našich fotek, videí i vyprávění nahlédl přímo do života japonské rodiny a poznal úžasnou pestrost tajuplné země. Představili jsme vám také tajemné chrámy, překrásné zahrady, neklidné sopečné oblasti i nespoutané vodopády. Projeli jsme se rychlodráhou šinkansen a obdivovali mohutné zápasníky sumó i křehké gejši. Nechyběly ani informace o exotickém jídle i neobyčejných zvycích v typických japonských restauracích a lázních, ve kterých se koupají dokonce i opice. Účastníci naší přednášky projevíli zájem o další setkání, takže jsme si do našeho kalendáře zapsali první

čtvrtek v říjnu 2025 a moc rádi k vám zase přijedeme. Tentokrát si budeme povídat o Austrálii a Tasmánii. Objeli jsme karavánem celou zemi kolem dokola a nasbírali opět nepřeberné množství zážitků, o které se s vámi rádi podělíme. Věříme, že vás pobavíme i překvapíme. Přejeme všem hodně zdraví a těšíme se na viděnou.

Jirka a Alča Márovi, Přerov

33. ROČNÍK TURNAJE VE STOLNÍM TENISE

Ve dnech 27. a 28. 12. 2024 se uskutečnil v tělocvičně ZŠ Chuchelná již 33. ročník turnaje ve stolním tenise. V pátek 27. 12. 2024, v turnaji žáků a dorostenců, při účasti osmnácti závodníků, zvítězil Jan Laburda před Svatoplukem Karbanem ml. a Prokopem Opoloným. V turnaji žen si nejlépe ze čtrnácti účastnic vedla Emily Vitásková, na druhém místě skončila Alena Vitásková a třetí byla Vladka Plačková. Po lýtých bojích v turnaji mužů nad 40 let zvítězil Aleš Oleják, druhý byl Roman Moravec a třetí Lukáš Hluchník. V sobotu 28. 12. 2024 turnaj pokračoval turnajem čtyřher. Na vítězství v tomto turnaji dosáhla dvojice Svatopluk Karban ml. s Matějem Nevřelou, druhé místo vybo-

jovala dvojice Vladka Plačková, Pavel Nevřela, třetí místo dvojice Karban Svatopluk st., René Gregořica. Vyvrcholením celého turnaje byl prestižní turnaj mužů, kterého se zúčastnilo 13 hráčů. Putovní pohár za první místo a přeborníkem Chuchelné se stal René Gregořica, který ve finále zvítězil nad Svatoplukem Karbanem ml.. Třetí místo vybojoval Aleš Oleják. Skokany roku se stali dva hráči, a to Svatopluk Karban ml. a Martin Štefek, kteří v očích hodnotících pořadatelů prokázali největší výkonnostní vzestup. V 33. ročníku nebyl opět překonán rekord počtu účastníků z roku 2023, kdy se zúčastnilo 89 sportovců. Tentokrát se v pěti turnajích ukázalo 83 hráčů. Turnaj si stále získává zájem

chuchelenských sportovců o tento sport. Poděkování patří všem, kteří se turnaje zúčastnili nebo pomohli s jeho organizací. Všichni se již dnes těší na příští 34. ročník.

Roman Moravec – ředitel turnaje

POZVÁNKY

Kulturní komise a obec Chuchelná Vás srdečně zve na

Obecní ples

ktejý se koná v pátek 17. 1. 2025 ve 20⁰⁰ hodin
ve společenském sále kulturního domu.

K tanci a poslechu hraje
hudební skupina „UNICO“.

Vstupné 200,- Kč – předprodej na OÚ
a v nákupním středisku

Rezervace stolů u MUDr. Ilony Nedvědové
tel.: 732 761 911

Srdečně zvou pořadatelé.

SPOLEK RODIČŮ PŘI ZŠ CHUCHELNÁ
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Společenský ples

24. LEDNA 2025 OD 20 HODIN

K TANCI A POSLECHU HRAJE PRIMISSIMO
TANEČNÍ VYSTOUPENÍ SKUPINY "ŽUŽU BOMBONKY"
OBČERŠTENÍ A BOHATÁ TOMBOLA

VSTUPNÉ 200,- KONTAKT - JANA NEVŘELOVÁ 737274278

Spolek rodičů při ZŠ v Chuchelné
Vás zve na

MAŠKARNÍ PLES

pro děti

Neděle 9. 2. 2025
od 15 hodin

Zábavný program pro děti
Bohatá tombola

Vstupné dospělí 50 Kč
Děti bez masky 20 Kč

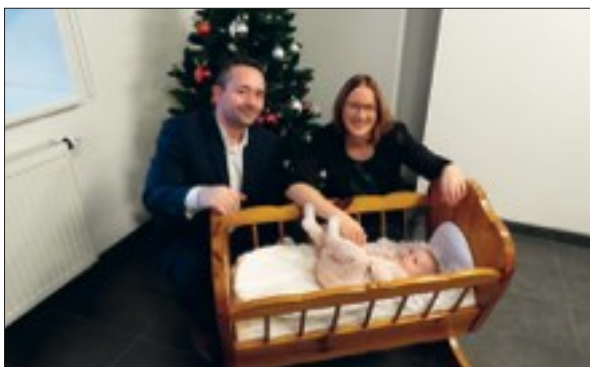

Adam Fojtík

Daniel Herber

Eliška Křesková

Isabella Rybenská

Jan Duda

Laura Halfarová

Liliana Borovičková

Vilém Keske

BLAHOPŘÁNÍ

Jubilanti obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea

Říjen

Petr Pavlíček	70 let
Marie Žáková	91 let
Jindřich Stejskal	93 let

Listopad

Hildegarda Herudková	70 let
Eliška Fojtíková	75 let
Václav Šoltys	80 let
Eliška Slaná	80 let
Milada Hyklová	81 let
Růžena Medková	84 let
Karel Zajíček	84 let
Hildegarda Komárková	86 let
Anežka Rozkošná	93 let

Prosinec

Alois Piekarczyk	75 let
Gottfried Sniehotta	81 let
Terezie Bielaková	85 let
Arnoštka Náhlíková	85 let

Interreg

Spolufinancováno
Evropskou unií

Česko – Polsko

MĚSTSKÁ KNIHOVNA A KULTURNÍ STŘEDISKO KRZANOWICE - OBEC CHUCHELŃÁ

Cílem projektu je naučit mladou generaci hodnotám a tradičním kulinářským tradicím našich prarodičů a povzbudit je k vytváření těchto tradic. Projekt je založen na předávání znalostí mladé generaci staršími lidmi, mezigenerační integraci a klade si za cíl posílení národních vazeb. Projekt podporuje vzdělávání v oblasti tolerance a nediskriminace mezi obyvateli polsko-českého pohraničí, předcházení marginalizaci starších lidí a posilování integrity realizací aktivit udržujících identitu a tradice.

Projekt s názvem „Kulinářství a tradice našich prarodičů / Kulinářství a tradice našich prarodičů“ S.018.04.0038

je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj v rámci programu Interreg Česká republika – Polsko 2021 – 2027 za účelem 4. 2 „Posílení přeshraniční vazby obyvatel a institucí česko-polského pohraničí“.

Rozpočet malého projektu v souladu s rozhodnutím ESC:

- Celkové způsobilé výdaje: 10 589,00 EUR
- Financování z ERDF: 8 471,20 EUR (80%)

Organizátor: Gminne Centrum

Biblioteczno-Kulturalne w Krzanowicach.

Partner: Obec ChuchelŃá

AKTIVITA Č. 3 VÁNOČNÍ RUČNÍ PRÁCE 15. 11. 2024

Workshop výroby vánočních věnců a dekorací s Mariolou Kandziorou v Kulturním domě v Krzanowicích.

7. PRAVODAJ

AKTIVITA Č. 1 PEČENÍ VÁNOČNÍHO CUKROVÍ 21. – 22. 11. 2024

Workshopy pečení vánočního cukroví vedené členkami Klubu seniorů z Chuchelné v ZŠ Chuchelná.

AKTIVITA Č. 4 SLEZSKO – MORAVSKÉ DĚDICTVÍ NA TALÍŘI 16. – 18. 2024

Dvoudenní workshop vaření vánočních pokrmů v Kulturním domě v Borucíně. Přednáška Dr. Marcely Szymańské o kulinařských tradicích z polsko-českého pomezí a vzdělávací workshopy s šéfkuchařem restaurace GASTROTESTER Pawłem Magierou s ochutnávkou vánočního cukroví a jídel v Kulturním domě v Krzanowicích.

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ŠKOLNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

V sobotu 30. 11. 2024 se poprvé na naší škole konal ping-pongový turnaj dvojic žáků s rodiči. Přihlásilo se celkem 17 soutěžních párů. Turnaj se odehrával v tělocvičně tak, že výherci postupovali do tzv. Hlavní skupiny a ti, kterým se tolik nedařilo, se dostali do Skupiny útěchy. Každý tak hrál až do konce turnaje s rovnocennými partnery. Hrály se zápasy ve dvojhře i ve čtyřhře. Celou soutěž spoluorganizoval pan trenér Kostřica, který v současnosti vede kroužek ping-pongu na naší škole. Výhercem se stala Sofie Olejáková, žákyně Základní školy v Chuchelné. Na druhém místě se umístila Emily Vitásková, žákyně Základní školy Bolatice, a třetí místo získal žák naší školy Gabriel Merička. Děkujeme všem zúčastněným za báječnou atmosféru a vzájemné povzbuzování. Těšíme se na příští ročník.

BÁDÁME A POZORUJEME

Šestáci si v hodině přírodopisu vyzkoušeli práci se světelnou lupou a mikroskopem. Pozorovali různé přírodní i umělé materiály a sami si vytvořili i vlastní preparáty.

DEVÁŤÁCI NA EXKURZI V PRAZE ZAŽILI SETKÁNÍ S PREZIDENTEM

Žáci deváté třídy se v říjnu vydali na jednodenní exkurzi do Prahy, kde je čekal nabitý program plný poznávání. Během dne navštívili mimo jiné Senát ČR, sídlící ve Valdštejnském paláci. Prohlídka této historické perly žáky nadchla, stejně jako možnost nahlédnout do prostor, kde senátoři zasedají, a vyzkoušet si, jaké to je být na jejich místě. V jednacích prostorách Senátu se seznámili s jeho činností a principy fungování českého zákonodárství. Největší překvapení však přišlo během prohlídky Pražského hradu, kdy se na nádvoří objevila prezidentská ochranka v doprovodu samotného pana prezidenta. Žákům se podařilo pořídit společnou fotografii a dokonce si vyslechnout prezidentův vzkaz s pozdravy do Chuchelné. Toto

nečekané setkání se stalo nezapomenutelným zážitkem, který korunoval celou exkurzi do hlavního města.

8. TŘÍDA V MUZEU HLUČÍNSKA

Koncem září navštívili žáci 8. ročníku Muzeum Hlučín-ska. Zde se zúčastnili animačního programu o nářečí „Řadíme po našimu“. Žáci si vyzkoušeli, jak zdatní jsou

v našem lašském nářečí, jak rozumí jednotlivým „prajz-ským“ slovům. Většina žáků dokázala, že „po našemu“ rozumí skvěle.

KRABICE OD BOT

Předvánoční čas ve škole byl spojený se sbírkou, kterou již několik let pořádá Diakonie ČCE a nese název „Krabice od bot“. Tento projekt má za cíl potěšit na Vánoce děti z chudších rodin v celé České republice a spočívá v tom, že si děti připraví dárkovou krabici a naplní ji dárky, o kterých si myslí, že by mohly jiným dětem udělat radost.

Podařilo se nám zabalit celkem 55 krabic. Do všech naši žáci také vyrobili krásná vánoční přáníčka. Tyto krabice jsme pak odvezli do sběrného místa a věřili, že se z našich dárečků budou radovat obdaruované děti.

JARMARK A SBÍRKA

Jako každoročně se konal v Chuchelné u kostela Mikulášský jarmark. Žáci devátého ročníku měli na starost stánek s vánočními výrobky, které vytvářeli v rámci praktických činností či výtvarné výchovy děti a žáci naší školy. Ve zkušební místnosti pod kostelem se také v průběhu celého jarmarku konala dílnička pro děti, ve které si děti s rodiči mohli vyrobit vánoční dekorace. Dílničku zaštil Spolek rodičů. Po vystoupení dětí z mateřské školy, žáků 1. stupně a Zlatonek pan starosta rozsvítil vánoční strom před kostelem a následovala tradiční mikulášská nadílka. Děti, které si připravily básničky, obdržely za odměnu adventní kalendáře.

V rámci jarmarku se v letošním roce konala i sbírka na pomoc Základní škole Česká Ves, která byla zasažena povodní. Sourozenci Valentýna Marková a Matouš Marek spolu s Adélou Hillovou se ujali organizace sbírky a vybrali 10 717 Kč! K této částce přispěla i Základní škola Chuchelná spolu se Spolkem rodičů a ke sbírce přidali výtěžek z prodejního stánku na jarmarku ve výši 3 533 Kč. Celkový výtěžek sbírky

tak dosáhl krásné částky 14 250 Kč, která pomůže Základní škole v České Vsi s popovodňovými opravami.

Základní škole
v České Vsi jsme
darovali 14 250 Kč!

Děkujeme všem, kteří jste přispěli
na vánočním jarmarku. Zároveň
jsme věnovali výtěžek z prodeje
výrobků na jarmarku.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

I v letošním školním roce je naše mateřská škola zapojena do Operačního programu Věda-výzkum-vzdělávání Místního akčního plánu pro vzdělávání na Hlučínsku, jehož cílem je zkvalitnění výchovy a vzdělávání našich dětí, a to nejen v mateřské škole. V rámci tohoto projektu má mateřská škola možnost využít programy s různým didaktickým zaměřením. Děti se seznámily s paní Maruškou, která dětem interaktivně představila svůj život s poruchou růstu a jak se s takovým handicapem žije. V rámci environmentálního vzdělávání zažily besedu se spisovatelem Rostislavem Poláškem na téma „Kam mizí opylovatelé a proč je musíme chránit“. Hravou formou si povídali o opylování, životě samotářských včel a o důležitosti jejich ochrany. Velmi zábavná byla polytechnická dílnička „Prima pokusy“, kdy si děti vyzkoušely výrobu domácí plastelíny různých barev s dostupných ingrediencí, které každý nalezne ve své kuchyni.

K polytechnice se vrátíme hned v lednu, neboť máme již naplánovanou polytechnickou dílničku s tvořením ze dřeva. A svou muzikálnost děti předvedou v hudební dílničce.

Mgr. Hana Birtková

Adventní doba je ve školce spojena mimo jiné s vystoupením, které probíhají nad rámec běžných aktivit. Připravovali jsme na vystoupení na obecním vánočním jarmarku a podle ohlasu přihlízejících se nám povedlo. Následovala Mikulášská besídka ve školce s návštěvou Mikuláše, čerta i anděla, a i na tu jsme se moc těšili. Děti jim zpívaly, recitovaly a za odměnu dostaly

balíčky s ovocem a sladkostmi. Děkujeme tímto žákům ze ZŠ za výborně sebrané role. Vystoupení na OÚ u příležitosti Vítání občánků bylo rovněž pečlivě připravováno. Šest děvčátek se svými panenkami se předvedla s pásmem básniček a zazněly i ukolébavky s trianglem.

K Vánocům ve školce patří Vánoční besídky opět s vystoupením dětí. Třídy byly plné rodičů i prarodičů, kteří s dojetím sledovali své potomky. Odměnou jim byl zasloužený potlesk všech přítomných. Následně děti ze třídy Medvídáta se svými maminkami zdobily perníčky, na kterých si doma pochutnaly. U Koťátek se po vystoupení vyráběly vánoční přání pro své blízké. Věříme, že jsme tímto přispěli k předvánoční atmosféře v rodinách našich dětí. Součástí svátečního dopoledního programu na obou třídách byla nadílka pod stromečkem, vánoční zvyky a tradice, zpěv koledí, výroba svícnu z jablíček a ochutnávání vánočního cukroví. Čeká nás zima a s ní další zimní hry a aktivity. Všichni se na to těšíme...

Alena Valentová

PRO DĚTI

KOALA

Najdi správný stín koaly.

KŘÍŽOVKA

Dopiš slova do křížovky a z barevně označených políček vyluští tajenku.

SUDOKU

		8	4		5			
5	4	2		3				
1					8	3		
	6					9		7
							3	
3		7	1					6
		5	6				8	3
					1		2	
			8			7	6	

PSI

Co který pes dělá? Spoj obrázek s popisem.

U RYBNÍKA

Najdi 10 rozdílů v obrázcích a poté obrázky odlišně vybarvi.

SPOLKY OBCE CHUCHELNÁ

FOTBALOVÝ ODDÍL TJ SPARTAK CHUCHELNÁ V ROCE 2024

PODZIMNÍ SEZÓNA NAŠEHO FOTBALOVÉHO ODDÍLU: ÚSPĚCHY, VÝZVY A VÝJÍMEČNÉ MOMENTY

Fotbalový oddíl má za sebou podzimní část sezóny, která byla obdobím plným výzev, a také skvělých výsledků, na které můžeme být právem hrdí. Jedním z klíčových rozhodnutí bylo zvážení postupu našeho A týmu do vyšší soutěže Okresní přebor mužů 8. liga. Po pečlivém zvážení všech pro a proti jsme se rozhodli tento krok učinit. „A“ tým se nakonec po podzimní části umístil na třetím místě v tabulce s 28 body, což je vynikající výsledek a důkaz kvalitní práce a týmového ducha.

Za velkou událost považujeme návrat Martina Štefka „Mal-diniho“ do našeho „A“ týmu. Martin, odchovanec klubu, se rozhodl ukončit svou kariéru v mateřském klubu a přinesl fotbalové zkušenosti, ale i srandu do kabiny. Na druhé straně se bohužel s týmem rozloučil David Steffek, dlouholetý pilíř našeho týmu, jehož přínos byl neocenitelný. V této sezóně jsme také přivítali novou posilu – Dušana Nováka, který se stal důležitou součástí našeho týmu. Dušanovi patří velké poděkování za jeho nasazení a chuť pomoci týmu dosáhnout těch nejlepších výsledků. Kromě Dušana bychom rádi poděkovali všem hráčům, kteří se aktivně podíleli na našich skvělých výsledcích. Jejich odhodlání, tvrdá práce a týmový duch byly klíčové pro naše umístění v podzimní tabulce. Velkou zásluhu na našich výsledcích má i trenér Jan Gargoš, který po dlouhých letech jako bývalý hráč vede „A“ tým. Gargi je známý svými zvláštními tahy a fotbalovým myšlením, které přenáší do trenérské práce. Přejeme mu, aby jarní část sezóny byla přinejmenším stejně úspěšná, jako ta podzimní a těšíme se na jeho další vedení týmu.

#		Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	SK Stáblovice	13	11	1	1	65:14	34	13
2.	TJ Vítkov	13	10	2	1	41:10	32	11
3.	TJ Spartak Chuchelná	13	8	4	1	41:31	28	7
4.	TJ Sokol Těškovice	13	6	4	3	35:15	22	1
5.	FK Nova Vávrovice	12	6	2	4	23:22	20	2
6.	TJ Sokol Slavkov B	12	6	1	5	35:35	19	4
7.	TJ U plus U Žimovice	13	6	1	6	36:41	19	-2
8.	TJ Sokol Smbovice	13	4	3	6	26:26	15	-3
9.	Sokol Kozmice B	12	4	3	5	20:24	15	0
10.	TJ Družba Hlavnice	13	4	2	7	33:41	14	-7
11.	TJ Vítkův Březová	13	3	3	7	26:41	12	-6
12.	SK Komárov	12	4	0	8	21:40	12	-6
13.	SK Bohuslavice	13	1	4	8	17:43	7	-14
14.	TJ Slezská Hořina	13	1	0	12	17:53	3	-15

I mladší kategorie přinesly fotbalové radosti. Starší žáci dosáhli skvělých výsledků, starší přípravná a školička se rovněž skvěle prezentovaly na turnajích. Mladí hráči dokázali nejen fotbalové dovednosti, ale i týmového ducha, který jim dává motivaci do dalších měsíců. Nový trenér starších žáků Svatopluk Karban skvěle převzal štafetu po Marku Vilímovi, který vedl tým k úspěchům v předchozích letech. Svatá tak úspěšně pokračuje ve zvyšování úrovně týmu a jeho přístup k výchově mladých fotbalistů slibuje skvělé výsledky v nadcházejících sezonách.

Rovněž nás těší, že se na naše domácí hřiště vrátila dorostenecká soutěž, což nám umožnilo nabídnout našim vlastním odchovancům zázemí pro jejich další rozvoj. Smutnou událostí podzimní sezóny bylo poškození hrací plochy hlavního hřiště během povodní. Tato přírodní ka-

#	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1.	Oldřichov/Štřbovice	10	9	0	1	51:8	27
2.	Štěpánkovice	9	8	0	1	42:8	24
3.	Háj ve Slezsku	8	5	0	3	27:18	15
4.	Bohuslavice/Plíšť	8	4	0	4	26:17	12
5.	Bolatice "B"	10	3	1	6	20:38	10
6.	Chuchelná/Strahovice	10	1	1	8	10:59	4
7.	Haf/Darkovice	9	1	0	8	8:36	3

Výsledky „DOROST“

#	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1.	Chvalíkovičky	8	8	0	0	44:6	24
2.	Chuchelná	8	7	0	1	44:13	21
3.	Štěpánkovice	8	5	0	3	62:24	15
4.	Mokré Lazce	8	4	1	3	29:19	13
5.	Haf	8	4	0	4	30:28	12
6.	Darkovice	8	2	1	5	26:28	7
7.	Bohuslavice	8	2	1	5	14:25	7
8.	Vřesina	8	2	1	5	28:45	7
9.	Pustá Polom	8	0	0	8	10:99	0

Výsledky „STARŠÍ ŽÁCI“

tastrofa vážně poškodila kvalitu trávníku, což mělo vliv na naše domácí zápasy v závěru soutěže. I přesto se nám podařilo udržet vysoký standard našich výkonů. Navíc, pár jiných klubů, které se ocitly ve vážnějším stavu po povodních, byli nuceni hrát své domácí zápasy právě u nás, což nás postavilo do role zázemí pro jejich soutěžní zápasy.

Také bychom chtěli zmínit trenéry všech našich týmů, kteří se neúnavně věnují rozvoji našich hráčů nejen na hřišti, ale

i jako osobností. Jejich práce přesahuje hranice fotbalu – pomáhají našim svěřencům růst ve všech směrech, a to je pro náš klub nesmírně cenné. Jejich nasazení, trpělivost a individuální přístup jsou zásadní pro osobní i sportovní rozvoj každého hráče.

V neposlední řadě musíme ocenit rodiče, manželky a partnerky našich hráčů, kteří poskytují našim fotbalistům, napříč všemi kategoriemi, neocenitelnou podporu nejen při trénincích a zápasech, ale i mimo hřiště. Bez jejich trpělivosti, pomoci a obětavosti by naše společné úspěchy nebyly možné.

Velké poděkování si zaslouží i naše obec, která nás i v této sezóně finančně podpořila. Tato podpora je

pro náš klub nezbytná, umožňuje nám udržovat kvalitu našeho zázemí, investovat do vybavení a organizace.

Rádi bychom také pozvali všechny naše příznivce na jarní část soutěže. Přijďte nás podpořit na domácí zápasy a sledujte zápasy našich týmů od školičky až po „Áčko“. Vaše podpora je pro nás důležitá a pomáhá našim hráčům dosahovat těch nejlepších výkonů.

Fotbalový výbor TJ Spartak Chuchelná

ČINNOST TURISTICKÉHO ODDÍLU PŘI TJ SPARTAK CHUCHELNÁ, Z.S. V ROCE 2024

Činnost Turistického oddílu při TJ Spartak Chuchelná byla zahájena v neděli 25. 2. 2024 v Kádečku výroční členskou schůzí. Tentokrát se nás sešlo kolem 50 členů a my jsme tak mohli všem přítomným předat Plán akcí na rok 2024, na kterém jsme my, členové výboru pracovali již od začátku roku. V březnu jsme měli naplánován Tradiční pochod k MDŽ. Letošní trasu jsme vybrali z Chuchelné do Bully Kravaře-Kouty. Tady jsme nechali rozhodnutí, jak se dostat do Kravař na jednotlivých členech. Ti měli možnost jít celou trasu pěšky, nebo částečně využít vlaku. Celá akce se podařila a všech cca 15 účastníků bylo spokojených. V dubnu většinou využíváme aktivity jiných organizací a zařazujeme pravidelně do plánu Bolatickou 20 a Otevírání jara a turistické sezóny v Hradci nad Moravicí. Na Bolatickou 20 se vydalo asi 8 členů, ale do Hradce nikdo neodjel. Na květen jsme naplánovali jednodenní autobusový zájezd do Kroměříže se záměrem navštívit zámek, zahrady, Biskupské sklepy a v poslední řadě i město Kroměříž. I když se členové výboru snažili sebevíc, autobus jsme nenaplňovali ani po oslovení občanů z Chuchelné, mimo naše členy. Tím pádem jsme byli nuceni zájezd odvolat. Na červen zařazujeme Výšlap do Rohova, spojený s posezením U Komárků. Trasa vede většinou přes polské Krzanowice do Rohova. V letošním roce se přihlásilo 16 osob a jako vždy nálada byla výborná. V červenci jsme naplánovali kombinovaný výlet vlakem a na kole, trasa Štáblovice - Vendelín - Benkovice - Hradec n./Mor. Výlet byl naplánován na sobotu 13. 7. a musíme si přiznat, že mnoho členů nezaujal. Nakonec máme jednu účastnici p. Janu Meinhardovou, která si tuto trasu projela na kole. 10. srpna jsme pořádali v areálu Spartaku tradiční Táborák, kterého se zúčastnilo 30 členů. O občerstvení se postarali pánové Alfréd Kelíšek, Leo Oleják a Dalibor Ficner. Počasí ten den přálo a nálada byla perfektní. Dále do našeho plánu zařazujeme pravidelně Běh a pochod okolím Chuchelné, pořádaným bratry Vojkůvkovými. V letošním

roce se pochodu zúčastnilo cca 5 osob a další naši členové vypomáhali s organizací závodu, za což jim patří vřelý dík. Akce se konala 7. září. Na konec září jsme plánovali vícedenní turistický zájezd do Vysokých Tater. Jelikož nám bylo předem jasné, že pro autobus neposbíráme potřebný počet účastníků, rozhodli jsme se proto, že v případě malého zájmu uskutečníme tento zájezd auty. A tak se taky stalo. Ve dnech 21. – 24. 9. 2024 deset členů turistického oddílu odjelo směrem Slovensko a tam si naplánovali a postupně navštívili tyto destinace: Štrbské pleso – vodopád Skok, Starý Smokovec - Hrebienok – Zámkovského chata – Teryho chata – Spišské plesa, Popradské pleso – Rysy a Belianská jeskyně. Po celou dobu měli nádherné počasí a vše si pořádně užili. Na 5. října jsme naplánovali 7. ročník Burčákového pochodu okolím Chuchelné. Bohužel nám náš dodavatel burčáku oznámil, že v říjnu už nebude mít burčák, což bylo způsobeno letošním teplým počasím. Burčáková sezóna tak začala podstatně dříve, než v minulých letech. Proto jsme byli nuceni celou akci odvolat. Nakonec jsme byli rádi, protože v plánovaný termín celý den propršel a účast by byla minimální, tak jako v loňském roce. V listopadu vždy pořádáme Večírek. Ten letošní se konal v KáDečku a bylo nás celkem 26 členů. Není to sice ani polovina, ale i tak jsme se všichni dobře pobavili. Na prosinec 2024 jsme ještě naplánovali Zlatou pstruží neděli, kdy v 10 hod. máme sraz u p. Hajdučka a odcházíme společně na pstruží farmu. Autobusový zájezd 28. 12. do Jeseníků jsme již byli nuceni odvolat z důvodu malého zájmu, ale já pevně věřím, že se najde hrstka jedinců, kteří tento výlet uskuteční zase auty. Jako poslední akce roku 2024 se uskutečnil silvestrovský sraz členů turistického oddílu na Zbojničce.

Tímto bych chtěla popřát všem mnoho zdraví a štěstí do nového roku 2025.

*Růžena Lejnarová,
předsedkyně TO při TJ Spartak Chuchelná*

ČINNOST TURISTICKÉHO KLUBU CHUCHELNÁ VE SLEZSKU, Z.S. V ROCE 2024

Turistický klub Chuchelná ve Slezsku, z. s. existoval v roce 2024 už 33. rokem. Vloni čítala členská základna na 100 členů spolku ve všech věkových kategoriích. Bohatou fotodokumentací z našich akcí lze průběžně spatřovat také ve vývěsní skříňce umístěné u KD v obci. O naší činnosti a akcích je rovněž vedena kronika. Další velké množství přehledně uspořádaných informací o uskutečněných zájezdech či ostatních činnostech, jakož i o důležitých milnících našeho spolku za uplynulý čas si čtenář může přečíst na obecních internetových stránkách v sekci firmy, spolky, sdružení.

I v loňském roce jsme připravili pro své členy bohatý program zahrnující prakticky celý rok 2024. A jak už je ve spolku po řadu let dobrým zvykem, mohli se našich akcí zúčastňovat také nečlenové spolku, občané Chuchelné nebo i zájemci odjinud. Rádi mezi námi vítáme pohodové lidi, zejména se zájmem o turistiku.

Předložený plán naší činnosti sestával z bodů blíže popisujících v tomto článku níže:

Členská schůze proběhla 2. 3. 2024 v sále KD v Chuchelné. Na ní jsme projednali běžné věci pro činnost našeho spolku. Schůzi zajistil výbor spolku - ten nyní pracuje ve složení: Ing. Petr Horný předseda, Jarmila Dolejšová finanční hospodářka, Oldřich Vitásek místopředseda a členky Anna Hahnová a Krista Quisová. Dalším orgánem ve spolku je Kontrolní komise, která dohlíží na její činnosti a i v roce 2024 zasedala ve složení - Ing. Josef Kubný - předseda a členové Marie Jarošová a Vítězslav Zlotý.

Osmidenní zájezd se vloni stal opět naší nejdůležitější akcí turistického roku. Byl jako v předchozích letech znovu plně obsazen. V červenci v termínu 6. - 13. 7. 2024 jsme po mnoha letech opět navštívili krásnou část naší vlasti - Žďárské vrchy. Ubytovali jsme se v Domově mládeže Vyšší odborné školy a Střední průmyslové školy ve Žďáře nad Sázavou. Ubytování nás mile přivítalo velmi čistým prostředím a patřilo mezi jedno z nejlepších našich ubytování vůbec. V přízemí domova jsme se i stravovali, měli jsme zajištěnou stravu s polopenzí. K jednotlivým naplánovaným výletům a k prozkoumání krajinných, kulturních, technických a jiných zajímavostí oblasti jsme se dopravovali autobusem našeho dlou-

holetého dopravce firmy Semera, který nám byl po celou dobu k dispozici. Prošli jsme se řadou značených tras a naučných stezek, navštívili významná střediska „Žďárských vrchů“. Mimo Žďáru nad Sázavou jsme zavítali do dalších sídel např. Proseče, Polničky, Křižánek, Svatky, Sněžného, Sázavy, Hamer nad Sázavou, Zderaze. V samotném Žďáru nad Sázavou jsme navštívili: zámek, barokní Dolní hřbitov se sochami, barokní Kamenný most se sochami, Kostel sv. Prokopa, Kaple sv. Barbory, Trojiční sloup, Modelové království, Regionální muzeum města, Muzeum nové generace aj. Vrcholem byla ale návštěva poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Je to jedinečná architektonická památka, která byla v prosinci 1994 zapsána do seznamu světového dědictví UNESCO. V průběhu zájezdu jsme zdolali / obdivovali nejkrásnější vrcholy nebo přírodní zajímavosti oblasti jako např. Žákova hora 810 m, Děvět skal 836 m, Dráteničky s vrcholem Drátníkem 776 m, Malinská skála 813 m s vyhlídkou, Čtyři palice 732 m, Milovské Perničky 750 m, Zkamenělý zámek 752 m s hradištěm, pískovcové bludiště Toulcovy Maštale, skalní útvar Rozštípená skála atd. Prošli se v okolí řady rybníků - uvádím některé z nich např. největší Velké Dářko, Nový, Železný, Kamenný, Stříbrný, Hamerský, Převorský, Bránský, Milovský. Také podél vodní nádrže Pilská. Navštívili jsme i další zajímavosti např. Peklo v Čertovině, Šlakhamr (Brdičkův Mlýn), Zahradní železnici v Polničce, Karlštejn (lovecký zámeček), Muzeum dýmek v Proseči, zvláštní sochy - Slon, Mamlas, Mamut, Hamroň, Kůň, Dařbucha aj.

Jednodenní zájezd - žádný z naplánovaných jednodenních autobusových zájezdů se v roce 2024 se neuskutečnil. Nepodařilo se totiž naplnit autobus zájemci tak, aby tento zájezd nebyl pro spolek velmi ztrátový.

Táborák se opět za velkého zájmu členů uskutečnil v srpnu 24. 8. 2024. Znovu po roce v krásném prostředí areálu chaty Mysliveckého spolku v Chuchelné, v části Resta. Za nádherného počasí jsme poseděli u ohně, opekli uzenu, občerstvili se, povykládali si zážitky z výšlapů a také popřemýšleli co dělat dalším období.

Jednodenní vycházky Tyto vycházky pořádáme bez nároku na zajištění dopravy autobusem spolkem. K uskutečnění těchto našich akcí se proto využívá veřejné dopravy vlakem nebo autobusem. Jednodenní vycházky, pro něž máme blíž-

ší upřesnění „po našem Slezsku“, opět v roce 2024 slavily úspěch. Je tomu tak i díky velké pestrosti navržené jejich vedoucími. Vycházek spolek pro členy i ostatní zájemce, kteří se jich mohou zdarma zúčastnit, uspořádal nakonec 9. Celková délka byla 92 km a zúčastnilo se 104 zájemců. Uskutečnilo by se jich ještě i více, ale vše negativně ovlivnily povodně, které nás zasáhly v září 2024. Zde je výčet: 1) 18. 3. – Studénka sněženková; 2) 26. 3. – Třebovice, rozhledna Hošťálkovice, Děhylov, Jilešovice; 3) 9. 4. – Bělský les; 4) 23. 4. – Starý Bohumín kostel se zvonící, rozhledna Hraniční Meandry Odry, Chalupki - zámek Rotschildů, Malé Kališovo jezero; 5) 1. 5. – prvomájový Hraniční vrch, Rudíkovy, Město Albrechtice; 6) 21. 5. – Staré Purkartice, Mořské oko, Karlovice; 7) 4. 6. – Děhylov, Dobroslavice, Háj ve Slezsku; 8) 18. 6. – Nový Jičín, Skalka, Svinec, Oční studánka, Skalka; 9) 26. 11. – Chuchelná, Brůdek – opékání špekáčků, Štěpánkovice.

Dálkoplaz je náš už vlastně tradiční, léty ověřený pochod pro všechny. Cílem je dostat do přírody v okolí Chuchelné co možná nejvíce lidí, kteří chtějí po „vánočním hodování“ udělat alespoň něco pro své zdraví. A třeba je to zaujme, aby chodili i častěji. I v roce 2024 jsme měli připraven další ročník k uskutečnění na každoroční den 27. 12. 2024 Registrace a start 13 km pochodu byla ve vestibulu OÚ v Chuchelné. Po projití Chuchelnou kolem kostela a Mauzolea hrobky Lichnovských se dál pokračuje po vyznačené trase alejemi a lesem částečně také přes Bělou, Borovou a Bolaticemi. Startovní činilo 20 Kč dospělý, účastník u startu dostal informaci

s mapkou pochodu, pamětní list, drobnou sladkost a mezi turisty velmi ceněné speciální turistické razítko.

Poděkování

Chci poděkovat každému z členů spolku, kteří jakkoliv přiložili ruku k dílu při kterékoliv z uskutečněných akcí a činnosti spolku. Zejména pak Jarmile Dolejšové, Kristě Quisové, Marii Palyzové, Vítězslavu Zlotému, Ing. Josefu Kubnému, Mirkovi Vlachovi, Milanu Semerovi ...

Na závěr si také dovoluji vyslovit velké poděkování za podporu naší činnosti zastupitelům, radním i panu starostovi obce Chuchelná.

Ing. Petr Horný – předseda

SCHOLA CHUCHELNÁ V ROCE 2024

Když se tak zamyslím nad uzavírajícím se rokem, zjišťuji, že především velice rychle utekl. Ve schole uplynul s naším plným nasazením a bez větších turbulencí a dramatických změn. Ani letos jsme neponechali jedinou nedělní mši svatou bez našeho hudebního doprovodu. Jistá byla naše účast i při adoracích a všech větších svátcích a slavnostech během církevního roku. K oltáři jsme také doprovodili dva novomanželské páry, mimochodem jednu z našich členek – Táňu Plačkovou, nyní již Řežábkovou.

Během postní doby se konala křížová cesta vesnicí, prozpívali jsme se Velikonocemi, tradičně si užili mši svatou „na střeše“ spojovací chodby Rehabilitačního ústavu (s posilou některých členů bývalého chrámového sboru). V závěru května jsme hudebně doprovodili děti k 1. sv. přijímání. Začátkem prázdnin se někteří z nás vydali na farní pouť za vybranými italskými světcí, a i za hranicemi naší země jsme alespoň částečně reprezentovali scholu při každodenních bohoslužbách. Na konci července jsme se s ostatními farníky s radostí pozdravili s Otcem Antonínem Kocurkem, který nás poctil svou krátkou návštěvou.

V září se mělo konat každoroční Setkání schol regionu Hlučínska v Pišti. Do plánu

však zasáhly povodně a Setkání bylo přesunuto až na neděli 17. listopadu. Akce jsme samozřejmě zúčastnili a dle slov mnoha přítomných se nám naším vystoupením podařilo vyjádřit a předat radost a nadšení z toho, že můžeme být tam, kde jsme, a dělat to, co máme rádi.

Skončil jeden liturgický rok a s adventem začal ten další. Následující doba vánoční byla pro nás doufejme opět plná radostného zpěvu. Kéž nám Pán dá zdraví a vytrvalost, abychom byli i v dalších letech plni sil pro tuto naši službu.

Za Scholu Chuchelná Mgr. Helena Musilová

ČINNOST KLUBU SENIORŮ V ROCE 2024

V roce 2024 došlo ke změně ve vedení Klubu seniorů. Dlouholetou činnost ve vedení klubu ukončila paní Anna Meinhardová a novou předsedkyní se stala Naďa Mrovcová.

Na první schůzce konané 29. 2. 2024 byl představen nový výbor, který členům KS představil program akcí na celý kalendářní rok. První akcí, které se zúčastnily členky KS, byl 9. ročník mezinárodního turnaje ve hře „Člověče, nezlob se.“ Turnaj se konal v obci Bělá. Tým naší obce se umístil na 3. místě. Dne 19. 4. proběhl v Káděčku „Jarní kvíz“, kterého se zúčastnilo 24 členů KS. Ti vytvořili pět soutěžních týmů. Vítězové i účastníci byli odměněni drobnými dárky. Koncem dubna se naši senioři zúčastnili jednodenního zájezdu do Uměleckého zvonářství – Ditrychová s.r.o. v Brodce u Přerova. Ve zvonářské dílně jsme se dozvěděli, jak náročná je výroba zvonů, co všechno je zapotřebí technologicky přesně dodržet, aby zvon v konečné fázi krásně zněl v určitém tónu. Součástí zájezdu byla i návštěva ORNISu v Přerově. Prohlédli jsme si moderní expozici ornitologické

stanice. Je zde vystaveno 593 dermoplastických preparátů volně žijících ptáků, jejichž výskyt byl v ČR zaznamenán.

V květnu uspořádal výbor KS v pronajatých prostorách tenisového hřiště pro své členy tradiční smažení vajec. Pobavit se přišlo 73 členů KS a 15 hostů z Polska.

Dne 5. května uspořádal KS zájezd do Slezského divadla v Opavě na divadelní představení „Můj nejlepší kamarád.“ Akce se zúčastnilo 45 členů.

V červenci proběhlo ve sportovním areálu setkání seniorů, na kterém se podávala pečená vepřová kolena a kuřecí stehna. O akci byl velký zájem, zúčastnilo se i hodně hostů z Polska.

KS Chuchelná a Oddělení prevence Policie ČR zajistilo v srpnu pro členy i nečleny přednášku „Krádeže v rodinných domech.“ Přednášku i následnou diskusi vedla prap. Ing. Zuzana Moravcová.

V říjnu začalo pod vedením Martiny Pavlíčkové cvičení seniorů v tělocvičně RÚ Chuchelná. Ke cvičení jsou všichni srdečně zváni.

Ve dnech 10. – 15. října se někteří naši senioři a senioři z Polska zúčastnili pobytového zájezdu do Piešťan.

Dne 17. října proběhl „Podzimní kvíz.“ Zúčastnilo se ho 12 členů. Vítězové i účastníci byli opět odměněni drobnými dárky. Kvízy pro naše seniory připravila a uváděla paní Naďa Ratajová, za což jí Klub seniorů děkuje.

V polovině listopadu se uskutečnila členská schůze KS, které se zúčastnilo 74 členů. Začátkem prosince se členky výboru KS podílely na přípravě a průběhu Vánočního jarmarku, muži pomohli postavit stánky. Největší zájem u stánku KS na jarmarku byl o nádherně zdobené perníčky Pavlíčkové Martiny, domácí koláče Komárkové Brigity – tvarohové, makové, povidlové, Víchové Jitky – borůvkové. Návštěvníci si také pochutnali na svařeném víně s višněmi. Chválím a děkuji i ostatním členkám výboru.

V adventním čase se naše členky zúčastnily mezinárodního projektu „Kulinářství a tradice našich prarodičů.“ Všem členkám i nečlenkám patří velké poděkování.

Do nového roku 2025 přeje výbor KS našim členům především pevné zdraví a rodinnou pohodu.

Naďa Mrovcová – předsedkyně Klubu seniorů Chuchelná

Parádním startem pro klub muzeum Chuchelná bylo znovu otevření našeho vojenského muzea. Brány muzea jsme otevřeli 11. 5. 2024. Prohlídka proběhla v dobových kostýmech.

Teplý 1. červnový den proběhl na Hlučínsku ve jménu 22. ročníku Pražské rallye. Tento den pořádal Auto moto klub Kravaře sportovně orientační soutěž historických vozidel. Mohli jsme vidět spoustu historických aut a motorek, včetně našich členů oblečených do dobových a historických obleků. Naše muzeum se stalo jedním ze stanovišť, na kterém účastníci plnili zadané úkoly.

Dne 29. 6. 2024 se několik našich členů zúčastnilo vojenské ukázky Tankové dni Laugaricio na Slovensku. Ukázka pojednávala o bitvě Dukelský průsmyk.

19. – 25. 8. 2024 pár našich členů muzea navštívilo poloostrov Hel, kde se celý týden odehrávaly vojenské ukáz-

ky a také módní přehlídky ze 40. let 20. století.

Poslední srpnový víkend členové muzea zavítali na Slovensko do Vysokých Tater na vojenskou ukázkou k 80. výročí Slovenského národního povstání. V sobotu 28. 9. 2024 se konaly na muzeu v Chuchelné pivní slavnosti ve stylu Oktoberfestu. Naši členové muzea byli také oblečení ve stylu Oktoberfestu. Na výběr ve stáncích byla spousta jídla a návštěvníci mohli ochutnat různé druhy piv z celého světa. Vystoupila také taneční skupina Tworkauer Eiche se svým tanečním vystoupením v bavorských krojích. Také tam vystupovaly různé kapely jako jsou například Kubalovci nebo Mantl.

Dne 9. 11. 2024 se opět po roce otevřely strašidelné brány muzea v Chuchelné. Halloween na muzeu pořádáme již pátým rokem a tento rok jsme zvolili jak vlastní tvorbu tak i postavy z hororových filmů. Mohli jste se těšit třeba na leatherface nebo také na otce Bruna. Kromě strašení si lidé mohli dopřát něco dobrého u nás v zatepleném stanu.

Naše poslední akce proběhla v neděli 1. 12. 2024 u kostela v Chuchelné. Zúčastnili jsme vánočního jarmarku v Chuchelné. Lidé z našeho stánku

mohli ochutnat náš dobrý punč nebo si dopřát dobrou palačinku.

Děkujeme všem návštěvníkům, kteří se přišli podívat do našeho muzea, zúčastnili se námi pořádaných akcí a hlavně těm, kteří nás celý rok 2024 podporovali. Těšíme se na Vás příští rok!

*Členové Muzea Chuchelná
Štěpán Hanzlík
a Viktorie Opoloná.*

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ CHUCHELNÁ, Z.S.

SHRNUTÍ ČINNOSTI SDH ZA ROK 2024

Děni ve sboru jsme zahájili 13. 1. 2024 a to Výroční valnou hromadou, kde jsme shrnuli rok předchozí. Dále jsme se účastnili v únoru Výroční valné hromady okrsku v Bolaticích. V dubnu jsme zorganizovali pro naši mládež jarní víkendové sportovní soustředění, které proběhlo v resortu Bílá Holubice v Mokřinkách. Počasí nám sice moc nepřálo, ale i tak jsme si ho všichni společně moc užili a odvezli si domů spoustu zážitků. Na konci dubna, dne 27. 4. 2024, se konalo pod naší taktovkou již tradiční stavění máje. Dorazil velký počet lidí z obce i širokého okolí a akce se velmi vydařila. Jsme rádi, že nás lidé na této akci navštěvují a podporují. Připraveno bylo bohaté

občerstvení, tombola a večerní zábava. V měsíci květnu jsme vyrazili k našim kamarádům do polského Roszkowa, kde probíhaly oslavy 90 let od založení sboru. Akce byla velmi pěkně zorganizována. Vše začalo mší svatou, následoval slavnostní pochod obcí s prapory a předávání ocenění před hasičskou zbrojnicí, poté pohoštění. Letní a podzimní měsíce patří zpravidla našim sportovcům. V letošním roce nás reprezentovalo družstvo dorostu v Opavské lize a Moravskoslezském poháru, také se účastnilo okrskové soutěže. Nakonec se umístili takto. Opavská liga 15. místo a Moravskoslezský pohár 6. místo. Tímto děkuji všem, kteří pomáhali s tréninky a organizací účasti na soutě-

žích, především pak Ludkovi Strniskovi a Janě Zavadilové za jejich obětavou práci. V prosinci se sbor účastnil Mikulášského jarmarku, který pořádala kulturní komise obce. Konec roku jsme završili 21. 12. 2024 Výroční valnou hromadou.

Štěpán Chrobacek – starosta SDH

SHRnutí ČINNOSTI JSDH ZA ROK 2024

Jednotka dobrovolných hasičů obce Chuchelná byla v roce 2024 bezmála u 50 událostí. Převážně se jednalo o technickou pomoc – odstraňování překážek z komunikací a jiných prostorů, čerpání sklepů a stavění hrází. Poté se jednalo o dva požáry – jeden požár komínu a požár elektrického přívodu k rodinnému domu, dvě ostatní pomoci v podobě snesení pacienta a jeden planý poplach. U zásahu členové strávili za rok 2024 přes 65 hodin. Mnoho času také věnovali údržbě techniky a každoměsíčním školením.

Povodně 2024

V rámci přípravy na povodně prováděli členové jednotky přípravu, plnění a částečně i distribuci pytlů s pískem na ochranu objektů v rámci obce. Tuto činnost jsme prováděli ve středu 10. a ve čtvrtek 11. září. Během noci z pátku na sobotu 13. září započaly přibývat události spojené se silným vichrem a neustálým deštěm. V této době jsme měli i nadále dotazy na plnění a dodej pytlů s pískem, naše kapacity však byly bohužel již vyčerpány a nedisponovali jsme dalším materiálem. Jelikož se naše obec nenachází u žádné velké řeky a události v obci byly spojené v sobotní den převážně s odstraňováním padlých stromů, byli jsme v noci ze soboty na neděli povoláni do Velkých

Hoštic. Tam jsme prováděli navyšování hráze, u které hrozilo přetečení řekou Opavou. I po takto silově namáhavé činnosti však nebyl konec. Jednotka v noci odstraňovala spadlé stromy přes silnici ve směru na obec Píšť. Zde byl nakonec vyhlášen kalamitní stav, neboť několikrát došlo k pádům stromů přímo na zasahující hasiče. Naštěstí nedošlo ke zranění. Silnice tak byla z důvodu hrozícího nebezpečí po domluvě s policií uzavřena. Bohužel řidiči nerespektovali dopravní značení a na komunikaci stále najížděli a dožadovali se voláním na tísňovou linku zprůjezdění silnice.

Po náročné noci měli členové jednotky asi dvě hodiny odpočinku.

V neděli ráno došlo vlivem dalšího přívalového lijáku k vylití Zbojničky z koryta na zahrady a domy. Došlo rovněž k zatopení některých domů vlivem vody splavené z polí a zaplavení komunikací. V neděli nám pomocné činnosti navíc ztěžovaly i výpadky elektrického proudu. Počet událostí v rámci obce tedy neustále narůstal a naše kapacity nestačily na takový nápor. Provádělo se zprůjezdění komunikace na Píšť, čerpání sklepů, očista komunikací a jiných prací, jako například vynášení bahna apod. Dojezd další jednotky byl v dané situaci nemožný, jelikož se každá obec potýkala se svou situací. Úklid probí-

hal celou neděli a pondělní dopoledne. Jelikož byla situace v obci v pondělní odpoledne již klidná, vyrazila jednotka na žádost operačního střediska na čerpání sklepa zatopené Základní školy Edvarda Beneše v Opavě Kateřinkách, kde byla do nočních hodin. V rámci pomoci nejvíce zasaženému městu v okrese jsme byli požádáni o pomoc na území města Opavy i v úterý. Po příjezdu v úterý ráno na seřadiště jsme byli rozděleni do segmentů na dané činnosti a přejížděli jsme k jednotlivým událostem. Nejprve jsme čistili a zprůchodňovali most na Ratibořské ulici, poté čerpali vodu ve sklepech na ulici Nákladní, čistili sklepy a čerpali vodu ze šaten základní školy na ulici Ochranova a následně čerpali sklepy panelových domů na ulici Holasická.

V rámci povodní se toho událo mnoho a jistě bylo mnoho detailů opomenuto. Následující dny po událostech v Opavě jsme ještě absolvovali několik menších událostí. Chtěl bych tímto poděkovat všem členům JSDH Chuchelná za jejich nasazení při povodních. Mnozí jsme si sáhli až na dno svých sil. Poděkování také patří našim ženám, partnerkám ale i ostatním, kteří nám donesli něco dobrého na zahánění hladu nebo zahrátí, či nás jakkoliv podpořili. Děkuji!

Velitel JSDH – Bc. Patrik Josefus, DiS.

STRÍPKY ZE ŽIVOTA NAŠÍ VESNICE VE VZPOMÍNKÁCH PANÍ ANTONIE JIŘÍKOVÉ

HEDVIČKA A ALFRÉDEK

U Zajíčka panoval drahnou dobu nebývalý rozruch. Všichni se ptali, co je toho příčinou? Zakrátko přišlo vše na jevo a celá dědina dychtivě čekala, jak se věci vyvinou. Zajíčkův jediný syn, pokračovatel selského rodu, se začal ohlížet po děvčatech a začal chodit s Hedvičkou Jakšovou. Starý Zajíček nechtěl o této známosti ani slyšet. „Co se ten synek myslí, taku nevěstu, to nepřipustím.“ Hádky byly na statku na denním pořádku. Ale Alfrédek, mládenec na ženění, nechtěl od své volby ustoupit. Otec měl oči všude, pracoval s ním na dvoře i na poli, jen aby zabránil setkání těch dvou. Mladý však otce ignoroval, a aspoň u jídla chtěl být sám. Po večeri šel do své komůrky, ale spát nešel. Bedlivě sledoval, zda je fotr už v limbu, dřív se neodvážil vyjít ven. Až uslyšel jeho hlasité chrápání, tiše se vykradl z domu a přes humno vjo za svoji milou Hedvičkou. Tak se tajně vydrželi scházet celý rok. Jak už to bývá, každá děvucha se hodlá vdát, a ani Hedvička neměla v úmyslu zůstat na ocet. Jakšula, známá svou nebojácností se rozhodla tuto trapnou situaci ukončit. Pěkně se oblékla, uvázala šátek a hajdy do Zajíčka. Zvolila ke své misi nedělní odpoledne, neboť věděla, že Zajíček bude určitě doma. Když vešla do kuchyně, starý úplně zkoprněl. Málem mu fajfka vypadla z úst. Nevěřil svým očím a není schopní ani slova. Taková drzost, zde je třeba rázně zakročít, pomyslí si a už má na jazyku ostrá slova, která však nestačí vyslovit. Milá Jakšula se totiž

ujala slova. S božským klidem začala mluvit o běžných věcech všedního života. Starý Zajíček supěl, kouřil očima a pokoušel se zastavit příval slov zlomyslné tetky. Jakšula však byla dobře připravena a stůj co stůj chtěla mít v celé zapeklité věci jasno. Vždyť šlo přece o budoucnost její dcery. Když byla její předmluva vyčerpána, uhodila, a to velmi rázně na svého souseda. „Tak co, vezme se ten váš Alfrédek konečně tu moju děvuchu? Ináč vám to tu všecko vybilím.“ Zaťatými pěstmi mu šermovala před očima. „To by byl pěkný pořádek vodit moju děvuchu za nos, už dávno mohla být pod čepcem. A jestli si myslíte, že nic nemá, tak to se mýlíte. Chci vědět, a to hned, kdy bude vesele, abychom mohli začít všecko připravovat.“ Konečně se starý Zajíček vzpamatoval, vyskočil ze své židle a jak rozzuřený lev lítal po kuchyni. Řval z plná hrdla: „Kdo je tady pánem, ven z mojego stavení.“

Jakšula byla i na tuto situaci dobře připravena a vůbec neměla v úmyslu ustoupit ze svého požadavku. Nechala Zajíčka vyvádět, vždyť se musí přece uklidnit. Celé Zajíčkově osazenstvo stálo ve dveřích a napjatě čekalo, co z toho vzejde. Jakšula seděla v celé své kráse za stolem a nemínila ani vstát, ani odejít. Zajíček znavený křikem klesl na židli a zlostně zíral na svou sokyni. A co náš milý Alfrédek? Ten využil situace a ubíral se přes humno za svou Hedvičkou. Všechno jí popyprávěl a oba vyčkávali věci příštích. Netrpělivě čekali, s jakou zprávou se matka vrátí. Když ji viděli přicházet, hned z dálky se začali vyptávat: „Muter jak jste pořídili?“ Nastala chvíle napětí, a pak odpoví: „Dobře děti, dobře, vesele budě.“ Alfrédek popadnul svoju Hedvičku a tancovali po celé izbě. I takové se kdysi vedly boje o budoucnost mladých, ale ne vždy to tak dobře dopadlo.

TCHÝNĚ, SNACHA A SVATBA

Na Restě bydlela rodina Řehulkova. Dvě děvčata a jeden chlapec. S tou mladší, jmenovala se Lischen, jsem chodila do stejné třídy. Litovala jsem ji, že to má do školy tak daleko, ale ona mi se smíchem odpovídala, jaká je to pro ni báječná procházka. Doma chovali jednu kozu a nějaké slepice.

Vždycky říkávala: „Ani nevíš, jaké bohatství nám skýtá les. Nechtěla bych měnit za nic na světě. Často přinášela učitelům jahody, maliny, ostružiny i hřiby. Nebyla lakomá a někdy podělila i nás. Vrtalo mi ale hlavou, když říkala, že jejich koza dává mléka jen tak do náprstku. Vždyť měla v blíz-

kém lese výbornou pastvu. Naše koza dojila poměrně dobře, no budiž, nechtěla jsem její tvrzení vyvracet. Její bratr sloužil na vojně daleko na Podkarpatské Rusi, a mně se zdálo, že je tato země až někde na samém konci světa. Tam si namluvil děvče a během vojenské služby se oženil. Když se vrá-

til domů, přijel se svou novopečenou manželkou. Rodiče byli trochu šokováni, ale co už mohli dělat. Proti sňatku už nic namítat nemohli. Řehulčena přijala svou snachu dobře a tvrdila, že je u nich u stolu místa dost. Jednou musela někam odejít a pověřila mladou snachu, aby uvařila něco k obědu. Když se v poledne vrátila domů, valil se ze dveří kuchyně kouř, myslela si, že hoří. Mladá stojí u sporáku, na kterém se pečou placky. Rychle otevřela okno, aby se nezakla. No to bude pojezení, pomyslela sobě v duchu, ale nahlas neřekla nic. Když se sešla rodina k obědu, všichni zaraženě mlčeli. Jídla se ani nedotkli a postupně se vytráceli ven. Mladá stojí v koutě a pláče, ale matka ji konejší: „To nic, určitě tě naučím vařit.“ Mladá byla snaživá a brzy vše zvládla. Když se

Lischen vdávala, byla to svatba ohromná, protože to byly svatby vlastně dvě. Svatebčanů bylo nejmíň sto, a zaplnili u Postulky celý sál. Svatby se zúčastnili i hosté z Bolatic, o kterých bylo známo, že jim nestačí se jen dobře najíst, ale berou ze stolů i něco na doma. I tady se vyznamenali. Obsadili stoly blízko

kuchyně a maso, které nosily kuchařky na stůl, rázem zmizelo v připravených taškách. Nastal zmatek nad zmatek. Někteří hosté vstávali hladoví od stolu. Tak to tady ještě nebylo. Večer už o tom mluvila celá dědina. Novomanželé to ustáli a žili spolu, dokud je smrt nerozdělila.

DAMPFFLUG – PARNÍ STROJ

„U Kudela samé zele, ani kuska masa, bodejď by se něhonila Kudelova chasa.“ Takto jsme jako děti zlobili našeho spolužáka Paula Kudela. Bydleli ve dvoře (na statku) ve štokovém domě, ve kterém bydlelo ještě dalších pět rodin. Všichni zde byli zaměstnaní. Paulův otec pracoval u koní, matka ve chlévě. Žili si celkem dobře, bydlení měli zadarmo a deputát dostávali dost velký, aby pokryl potřeby rodin. Když jsme ve škole o velké přestávce pobíhali po hřišti, vymýšleli jsme všelijaké legrácky. Běda, když nám přišel na mušku Paul, vždycky to nějak odnesl. Honil nás, ale bezvýsledně. Ve třídě pak seděl uřícený, sotva dechu popadal. Učitelé žalovat nemohli. Měl dvě sestry, se kterými jsme vycházely velmi dobře. Jednou nás pozvaly do jejich bytu. Jaksi se nám nechtělo, ale když nám řekly, že matka není doma, tak jsme přece jen šly. Paul doma nebyl. Ten, hned jak přišel ze školy, mrštil „cekrem do kuta“ a upaloval za svým otcem na pole. Koně, to bylo jeho potěšení. Krmil je, napájel, hřebelcoval a potom i rajtoval. Každý pacholek měl přidělený jeden pár koní, o který se pečlivě staral. Celkem jich bylo pět párů. Ach ty panské koně, radost na ně pohledět. Neměli nouzi o obrok ani seno. Náš táta říkával: „tlustá barva je pěkná.“

Kdeže se mohli koničci našich rolníků s nimi poměřovat. Služba na panském dvoře byla dobrá. Všude vládla pohoda, žádný zmatek. Orbu ale prováděly „dampfflugy“. Na každém konci velkého lánu stál jeden a sedmiradliční pluh upevněný na silném ocelovém laně pole oraly. Muži, kteří tyto obrovské stroje obsluhovali, byli šikovní zámečníci. Dva topiči obsluhovali velké kotle. Příkládali uhlím a pára, která vznikla, pak poháněla dampfflugy (parní stroje). Když vyjely na pole, byla to kolona techniky. Patřil k nim povoz s uhlím, pojízdná dílna a polní kuchyně s veškerým příslušenstvím a zásobami. Kuchařka potřebovala

k ruce i pomocníci, kterou byla jednou také naše sestra Maryka. Velmi si práci pochvalovala, neboť po přípravě oběda měla volno až do večere. Někdy jsme tam zabloudily i my. Postávaly, okouněly jen tak a občas dostaly něco „na paskudný zub.“ Když byla pole zorána, stěhovaly se stroje k feldschojnám, které byly nabitě nevymláčeným obilím. Až po skončení podzimních prací se pak prováděl výmlat. Panščarčky, které tu pracovaly, dostávaly horký čaj ochucený rumem. To si doma nikdo nemohl dovolit. V zimě byly ženy zaměstnané na sýpkách, kde prohazovaly obilí nebo látaly pytle, muži opravovali zemědělské nářadí.

DÍVČÍ DOMOV – MÄDCHENHEIM

Ke konci roku 1918 se Karel Max Lichnovský zpátky vrátil do Chuchelné a mohl bilancovat výsledky svého tamního hospodaření. I když se na panství Lichnovských tehdy pěstoval jen už jen na 1275 ha, stále se potřebovala pracovní síla se zázemím. Protože nouzové ubytování pro dělnice z továrny již nedostačovalo, zahájil K. M. Lichnovský v letech 1919 – 1920, proti areálu továrny v rohu mezi silnicemi do Strahovic a Krzanowic, stavbu nové internátní ubytovny pro dělnice sousední továrny na zpracování lnu, nazvané Dívčí domov (Mädchenheim). Autorem projektu byl, stejně jako u továrny, berlínský architekt Julius Bühler (1887 – 1947). Bytový dům byl slavnostně otevřen 25. 10. 1920 a mohlo v něm být ubytováno až 350 dívek, které zde měly možnost kulturního a společenského využití. Dům se měl stát dokladem otcovské péče Lichnovského o své zaměstnance.

Na tehdejší dobu byl domov moderně vybaven, stavbě, vnitřnímu vybavení i architektonické a umělecké výzdobě byla věnována nesmírná pozornost. Moderní symetrická budova z režného zdiva s ozvuky klasicistní či barokní architektury působí dodnes téměř palácovým dojmem. Tento charakter podporovala i dvojice reliéfů z umělého kamene ve stylu art deco umístěných po stranách vstupního válcového rizalitu. Levý reliéf zobrazuje přádlenu u kolovratu, pravý paličkovačku krajky. Oba jsou dílem berlínského sochaře Felixe Kupsche (1883–1869), který vytvořil i kruhové terče pod okny nesoucí motiv květu lnu. Signaturu sochaře v podobě iniciál F ♥ K lze spatřit na levém reliéfu na opěra-

dle židle, na níž sedí přádlena. Vznešeným dojmem působila centrální hala se schodištěm. Byla vybavena originálním nábytkem inspirovaným lidovým uměním a ornamentální výmalbou s květinovými motivy od německého malíře slezského původu Paula Pilarského (1871 – 1956). Původně vstupní halu nad schodištěm zdobila ještě jeho nástěnná malba na námět podobenství z Matoušova evangelia Panny moudré a Panny pošetilé. Ta ale byla záhy po dokončení, s ohledem na údajně pochybnou kvalitu, na žádost knížecího páru odstraněna. K vysokému komfortu bydlení přispívaly velkoryse pojaté koupelny a toalety, což byl pro dívky pocházející ze skromných venkovských domků neskonalý přepych. Důraz byl kladen především na společné prostory v centrální části domu. Po práci či ve volných chvílích jim byla k dispozici knihovna a večer se zde konávaly kurzy vaření, šití, pletení a péče o domácnost, které vedla místní správčová. Lichnovský mohl takto investovat do dělnického bydlení díky ohromné prosperitě hospodářství, a zvláště lnářské továrny.

Správkyní Heimů, v roce 1921, byla Anežka Ploticová a účetní Augusta Kaiserová. Obývalo je celkem 169 dělnic z továrny na zpracování lnu, většinou mladých dívek, některé z nich byly ženy středního věku. Podle místa jejich původu převládaly nejvíce Koberžice, dále se objevují Píšť, Kozmice, Rohov, Bohuslavice, Závada, Služovice, Hlučín, Bolatice, Borová, Sudice, Oldřišov, Štěpánkovice, Markvartovice, Kravaře, Vojnovice, Ovsíště, Krzanowice, Vysoká u Hlubčic, Tvorkov, Gross Mahlendorf a Niedane, Několik dívek bylo místních, naproti tomu některé zaměstnankyně továrny z blízkých obcí, např. z Bělé, žily v místě svého bydliště. Je vidět, že továrna poskytovala pracovní příležitosti pro velkou část Hlučínska i některé obce mimo tento region.

Svůj účel „Heim“ plnil až do roku 1925, kdy se dům začal vyliďňovat, nakonec byl zcela neobydlen a začal se přestavovat na byty pro zaměstnance tabákové továrny.

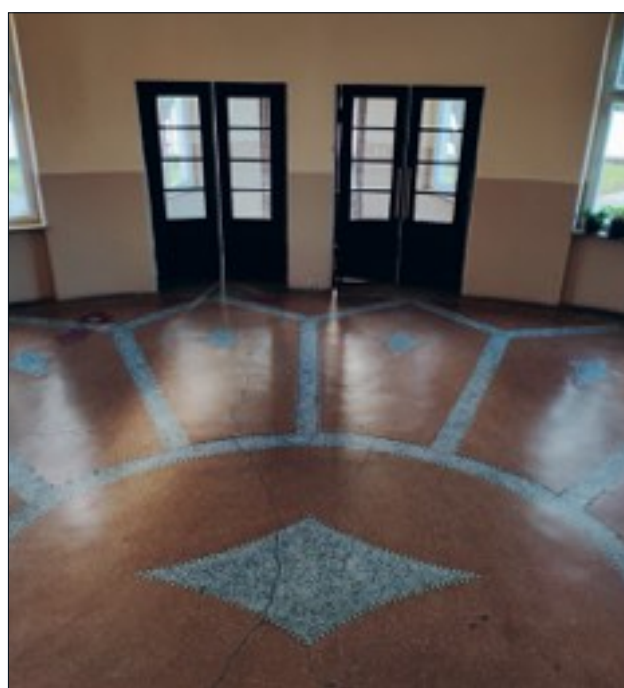
Při přechodu fronty byl poničen i samotný objekt Dívčího domova, který byl zasažen v pravém křídle a centrální rotundě. Zničena při tom byla i charakteristická ventilační věžička se zvoncovou střechou nebo hodiny ve štítu. Po nut-

ných opravách Dívčího domu po roce 1945 zde bydleli opět zaměstnanci místní továrny. V roce 1991 převzala bytový dům do svého vlastnictví obec Chuchelná, jejíž snahou bylo postupně bytové jednotky modernizovat. Obec musela investovat nemalé částky do údržby a drobných oprav celého objektu i jednotlivých bytů. Došlo k výměně elektroinstalace, vodovodního řádu, plynofikace objektu. Z důvodu velké finanční náročnosti celkové rekonstrukce a vysokých nákladů na udržování objektu Heimů bylo rozhodnuto, že všechny prostory tohoto objektu budou nabídnuty zájemcům a již využívané byty se převedou do vlastnictví jejich uživatelů. V roce 2007 byl obecním zastupitelstvem schválen prodej 22 nemovitostí jednotlivým nájemníkům v celkové výši 2 635 225 Kč. Vlastníci nemovitostí, kteří se řádně starají o koupený majetek, záhy založili Společenství vlastníků bytových jednotek. I po více než 100 letech neztratil tento bytový dům svůj půvab a i nadále patří mezi perly architektury své doby a dědictví Lichnovských.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta,

Ing. Jiří Jung

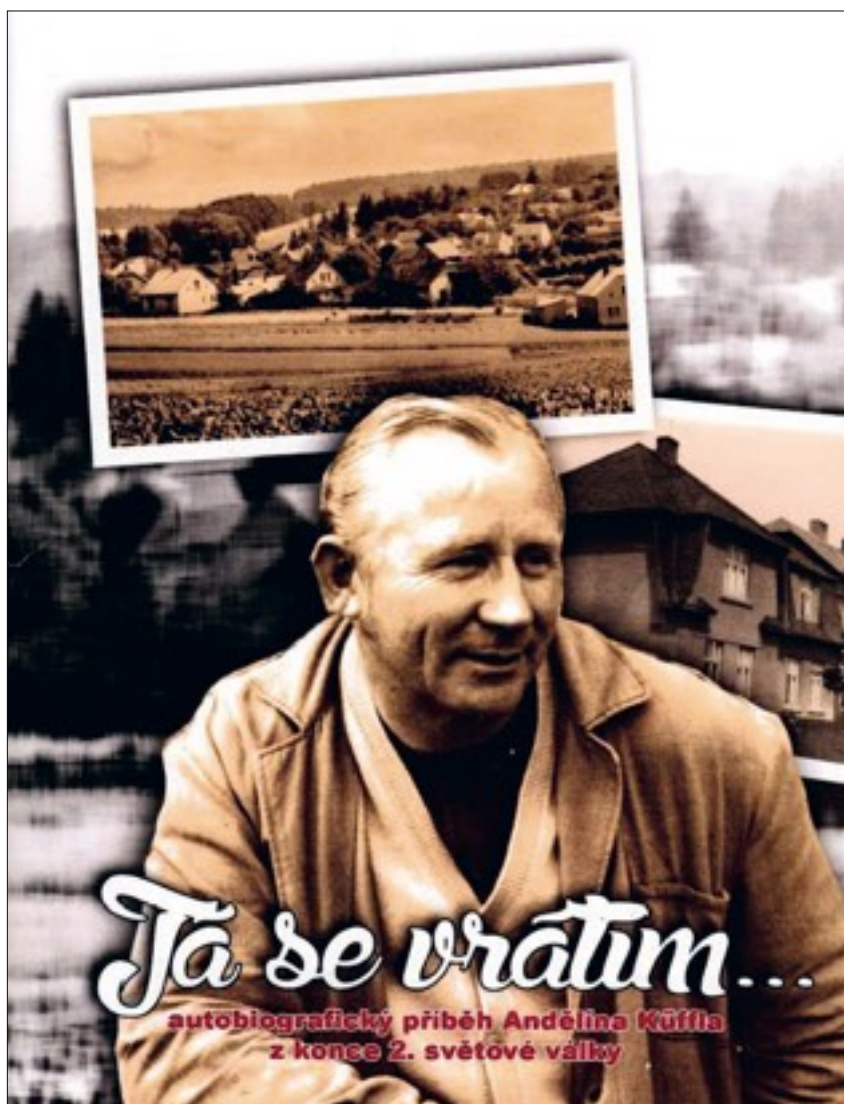
JÁ SE VRÁTÍM... (AUTOBIOGRAFICKÝ PŘÍBĚH ANDĚLÍNA KÜFFLA Z KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY)

VZPOMÍNKY PANA ANDĚLÍNA KÜFFLA (4. ČÁST)

30. dubna 1945 byl teplý, slunný den. Naše promočené prádlo i pláště na nás už uschly. V odpoledních hodinách jsme došli do města Vilshofen u Dunaje. Směrovky nás zavedly přímo k přívozu, kam jsme směřovali. Poblíž, po obou stranách břehu, byly čtyři metry vysoké protipovodňové hráze a pevná dřevěná vrata. Přívoz obsluhoval příslušník Wehrmachtu, který na nás volal, že je to poslední převoz. Rychle jsme naskočili do člunu a proud Dunaje nás unášel dál od břehu. Na levém břehu jsme už zahlédli americké pěšáky. Když jsme dorazili k druhému břehu, z lodi jsme vyskákali s vidinou zalézt do první stodoly a odpočinout si. Jaké však bylo překvapení, když jsme zde uviděli naše kluky s panem profesorem, kteří při útoku Američanů u osady Rusel se rozutekli a zde se schovávali.

Po chvíli od našeho setkání vstoupila do stodoly žena, oblečená do pánské košile, jezdeckých kalhot a holínek. Byla to zdravá, zdatná čtyřicátnice. Švihla jezdeckým bičikem a rázně nás upozornila, aby nás ani nenapadlo postavit se Američanům na odpor. Je konec války a ona nechce mít ze svého statku nějakou ruiinu. Velitel jí uklidnil, že tohle nemáme vůbec v úmyslu. Pak jsme všichni usnuli tvrdým, posilujícím spánkem.

S východem sluníčka jsme se probudili do krásného prvomájového dne. Něco jsme pojedli a vydali se pochodem – směr Alpská pevnost. Po několika kilometrech jsme narazili na maďarskou vojenskou jednotku, která nám přenechala tři povozy s koňmi. Bylo nás třicet pět, rozdělili jsme se do tří skupin. Já synek z dědiny jsem řídil první vůz. Jeden kůň z druhého vozu se vzápětí převrátil a zůstal ležet. Tak ho kluci odpřáhli a jelo se dál. Pomalu nám došlo, že nám Maďaři dali dar – nedar. Zkrátka se jich chtěli zbavit. Na koních bylo znát, že už dlouho nežrali. Když jsme dorazili na malou zelenou louku, dopřáli jsme jim trochu odpočinku a stravy. Dokonce za námi došel kůň, kterého jsme dříve odpřáhli. Odpoledne jsme si udělali delší přestáv-

ku před městem Simbach nad Innem a pozorovali kolony německých seskupení, které se přesouvali po silnici směr Alpská pevnost. Na druhé straně toku bylo Hitlerovo rodiště Braunau. Neustále nás předjížděla vojenská technika a kabriolet, ve kterém seděla generalita a vyhazovala letáky. Z nich jsme se dočetli, že nás vyzývají k boji a konečnému vítězství za pomoci tajné zbraně. Byla to taková „Labutí píseň“. Podle velitele jsme měli pokračovat po levém břehu Innu přes vůdcovo rodiště. Pomyslel jsem si, že uvidím vůdcův rodný dům. Sotva jsme vjeli na silnici, zastavila nás motorová hlídka, která nám nařídila se vrátit s odůvodně-

ním, že Američané jsou ve městě. Podle vojska, které nás předjíždělo, mě napadlo, že tam může být pořádná mela. Velitel ale rozhodl, že se vracet nebudeme. Sjeli jsme z hlavní silnice, vzápětí padlo několik tříštivých ran. Rychle jsme popohnali koně a ujeli asi dvě stě metrů do kopce. Za námi se ozval hukot motorů. Po silnici, po níž se před půl hodinou přesouvala německá armáda směrem na jih, teď jely opačným směrem americké tanky. Na nebi se objevil americký pozorovací letoun a kontroloval, zda se na území nenacházejí obrněné jednotky Wehrmachtu. Nás to příliš nevzrušovalo, zbraně jsme žádné neměli.

Před námi v nížině se objevila vesnička Taubenbach. Blížil se večer a velitel rozhodl, že tady přespíme. Najednou se ze zadních vozů ozvalo: „Američané za námi!“ Práskl jsem do koní a druhému vozu jsme se vzdálili na sto metrů. Ještě jsem koně více popohnal a zajeli jsme za hráz v dubovém lesíku. Čekali jsme, kdy za námi dorazí americký průzkumný transportér. Byl ale klid. Pomalu jsme vystrkovali hlavy a na vzdálenost asi 150 m viděli kluky, jak stojí v řadách s rukama nad hlavou. Američané je prohledávali, zda nemají zbraně. Bylo velkým štěstím, že velitel, pan profesor, byl zrovna na těchto vozech a uměl anglicky. Američany ujistil, že nemáme žádné zbraně, nehodláme bojovat ani klást odpor. Má příkaz nás odvést do zajetí. Vše dopadlo dobře, nejmladším ustříhli nohavice nad kolena na důkaz, že jsou ještě děti.

Musím říci, že tito vojáci určitě nebojovali na začátku invaze proti 12. obrněné divizi Hitlerjugend na počátku roku 1945. Na pozdějších filmových záběrech bylo zdokumentováno, jak vysoké bojové kvality s duchem sebeobětování mělo jádro sedmnáctiletých příslušníků Volkssturmu. To my jsme chtěli jen přečkat vojnu, velitel to měl v plánu také. Američané odjeli, vylezli jsme ven s pocitem ponížení. Počkali jsme, až nás dojedou oba povozy a pokračovali do vesnice. Tam jsme zůstali přes noc. Jaké bylo ráno překvapení, když jsme se probudili do zasněžené krajiny a pořád sněžilo. Vůbec nás to netěšilo, měli jsme zimy až po krk. Velitel nechal celé mužstvo nastoupit a oznámil nám, že nás do Alpské pevnosti u Solnohradu do zajetí nepovede. Rozhodl, abychom vytvořily skupinky po třech a jednoho z nich stanovil velitelem. Zeptal se nás, kolik máme potravin, má-li u sebe

někdo zbraň, ať jí odevzdá. Já byl jediný, který odhodil dva ruční granáty. Velitel pečlivě sepsal seznam a popřál nám šťastnou cestu. Naše povozy jsme zanechali místním sedlákům a vyrazili pěšky.

Přemýšlel jsem nad naším velitelem. Byl jiný než ostatní, v rozkazech a jednáních byl mírnější. Bral nás jako studenty, tím si získal naši důvěru. Taky díky panu profesorovi se těch 250 kluků vyhnulo boji u osady Ruzel. A nás čtyřicet bojochtivých uchránil před Američany tím, že nás donutil odložit všechny zbraně. Zaručil se, že nás bude držet na uzdě a k žádnému odporu nedojde. Tím nám všem zachránil životy.

Pokračovali jsme cestou do Solnohradská. Místo, abychom tu plískanici ve stodole přečkali, vyrazila naše trojice hned na cestu. Velitel mě jmenoval vedoucím skupiny. Mými společníky byli Kurt z polského Rybnika a Willi odněkud ze Sudet. Měl jsem u sebe jen školní mapu, ale ne kompas, takže jsme šli, kam nás nohy nesly. Asi po dvou hodinách chůze jsme zastavili na kraji lesa, na břehu malého potoka. Poblíž stál osamělý domek, u kterého bylo vodní kolo. Domek byl obydlený, protože se z komína kouřilo. Byli jsme promočeni na kost a toužili si odpočinout a usušit se. Došel jsem k okénku a nahlédl dovnitř. U stolu sedělo několik uniformovaných mužů ve stejnokrojích, které jsem neznal. Couvnout jsem už nemohl. Ruka byla na klíce a mozek dal příkaz vejít. Jaké bylo překvapení, když všichni vyskočili s rukama nad hlavou, že se vzdávají. Začali mluvit pro mě neznámou řečí, anglicky to nebylo. Několik vteřin jsme stáli proti sobě a pak jsem jim ukázal, že mají dát ruce dolů. Spustil jsem německy a bylo vidět, že se jim ulevilo. Byli to maďarští důstoj-

níci-aspiranti, kteří si mysleli, že jsme Američané. Když jsme si vše vysvětlili, nabídli nám chleba a horký čaj. Odpočinuli jsme si a po několika hodinách jsme pokračovali dále.

Museli jsme se vydat na jih a projít silnicí, po které se přesouvala americká auta. Štěstí nám přálo, silnice byla volná a my se bez potíží dostali na druhou stranu, kde byl les. Pomalu se schylovalo k večeru, když jsme dorazili do vesnice. Hned u prvního domku jsme zakleпали a poprosili o nocleh. Paní byla ochotná a pozvala nás dovnitř. Měla čtyři děti a manžela, o kterém neměla žádné zprávy, na vojně. Nabídla nám brambory a mléko, za což jsme byli velmi vděční. Takové jídlo jsme už dlouho neměli. Pak jsme si ustlali v kůlně na seně a usnuli. Probudili jsme se téměř v poledne, promočené oblečení už bylo suché a nic nám nebránilo mít dobrou náladu. Úsměvy nám ale zamrzly, když přišel starosta obce a důrazně nás žádal, abychom co nejrychleji opustili vesnici. Vysvětlil, že Američané dosud vesnici neobsadili a mohou přijít každou chvíli. Mohou nás považovat za Wehrwolfy a majitelka domu i celá vesnice by z toho mohla mít nepříjemnosti. Ani jsme se nedivili, všude totiž byly americké letáky, které na to důrazně upozorňovaly. Paní domu nás ještě chtěla na cestu pohostit polévkou, ale my jsme se rychle sbalili, poděkovali a vypadli. Šli jsme pomalu polní cestou a radili se, jak budeme pokračovat dál. Uvědomili jsme si, že máme proti sobě dva nepřátele. Američany a bavorskou místní správu, která pochopitelně chránila své občany. Bavoráci nás neměli rádi, i po válce nám nadávali: „Vy svinští Prušáci, vy jste tu válku začali!“

Vydali jsme se severozápadním směrem a dostali se opět k silnici, kterou jsme minulý den překročili. Provoz na silnici byl minimální, ale každých dvě stě metrů šla dvoučlenná americká hlídka. Jedna z nich okolo nás prošla. Prohlíželi si nás, ale vojáci nezastavili a pokračovali dál. Podél silnice byla vyšlapaná cesta a mě napadlo, že je to cesta, po které šli němečtí zajatci. Připomnělo mi to mou službu doma u továrny, kdy jsem řídil křižovatku, a cesta musela být volná pro vojska Wehrmachtu. Tak jsme se vydali po této cestě v protisměru. Docházela nás další hlídka, ale ani ta nás nezastavila. Mezitím projela nějaká vojenská vozidla, ale nikdo nás nekontroloval ani nezajal.

Pomalu jsme se blížili k městečku Tann. První, co jsme spatřili, byl mrtvý německý voják, který ležel u silnice. Možná, že byl zastřelen pro výstrahu. Američané už byli všude kolem. Většinou dřepěli u ohně a dělali si smaženici. To byla vůně! My jsme byli hladoví a za kousek bychom dali nevím co. Nikdo si nás stále nevšímal, a tak jsme došli až na náměstí. Bylo zde mnoho lidí, ale Američané tu nebyli. Vypadalo to, že se lidem rozdělují nějaké potraviny. Postavili jsme se do řady a snažili se dostat nějaký ten žvanec. Tu najednou z davu vyskočila stará malá paní a začala křičet: „Američané, pojdte sem! Jsou tu němečtí vojáci a mají na čepici Hakenkreuz!“ Tak jsme práskli do bot a bleskem opustili město. Šli jsme tiše a každý z nás přemýšlel, co dál. Uvažovali jsme také o dobrovolném zajetí, ale nenávislné pokřiky staré paničky nás od toho odrazovaly. Po válce mi kamarádi říkali, že jsme udělali dobře. Ti, co se dostali do zajetí, byli měsíc pod širým nebem a zpočátku i bez jídla. Až pak německý Červený kříž tábor zásoboval každý druhý den polévkou.

Dále jsme šli bez jakéhokoliv cíle. Za tři hodiny chůze jsme nepotkali ani človíčka, jen několik prostřílených amerických vozidel. Ukazatel u silnice nesl název Grasensee a my se tam vydali. Aniž jsme se předem domluvili, uzrálo v nás přesvědčení, že pochod do Alpské pevnosti vzdáme. To už bylo 4.května 1945. Prvního člověka, kterého jsme potkali, jsme se zeptali, kde najdeme starostu. Muž nás ochotně nasměroval. Starostovi jsme vysvětlili, že se už několik dní pohybujeme v americkém týlu a poprosili ho o povolení k pobytu u nějakého sedláka, který potřebuje pracovní sílu. Starosta kupodivu souhlasil a přidělil nás každého na jiné

hospodářství. Tím naše společné a moje válečné tažení skončilo. V koutku duše jsem si sice vyčítal, že není ještě po válce a já nespínil rozkaz, porušil přísahu a nedošel do Alpské pevnosti. Hospodyně mě ochotně a srdečně přijala a já se stal platným členem rodiny, hlavně u stolu. Její manžel byl ještě na vojně, a tak mužské ruce byly třeba. Mým úkolem bylo ráno, v poledne a večer uklízet ve chlévě u krav. Po snídani a obědě jsem chodil na pole vypichovat plevel. Tak šel den za dnem, jen v neděli se šlo do farního kostela ve Wurmansquicku. V kostele se při svatém přijímání odehrála neobvyklá scéna. Připadal jsem si jako ve filmu. K faráři přistoupil muž středního věku s množstvím válečných řádů na saku. Postavil se do pozoru, zasalutoval a zvedl pravou paži k nacistickému pozdravu. Pan farář mu podal hostii, muž opět zvedl pravici a odešel. V duchu jsem si pomyslel, že má asi válkou poškozený mozek. Místní občané ho znali a tolerovali mu to.

Jednoho dne ráno jsem šel do chléva jako obvykle. Děvečka, která na statku dojila krávy a byla lehce „šibnutá“, na mě pořád mluvila. Bavorský dialekt jsem neznal, proto jsem jí rozuměl jen každé druhé slovo. Jen jsem si pomyslel, ať neotravuje a nezdržuje od práce. Nakonec jsem jí slíbil, že budu poslouchat, ale musí mluvit německy. Stejně sice mlela svým nářečím, ale poslouchal jsem. Pochopil jsem, co mi říká. Hospodář se už vrátil z války. Jestli jí prý nevěřím, ať se jdu podívat do stodoly, kde stojí auto, kterým přijel. Ještě řekla, že v lesíku u pole, kde budu vypichovat plevel, je něco zakopaného. To podnítilo mou zvědavost. Hned jak jsem skončil s poklizením ve chlévě, zašel jsem do stodoly a uviděl nákladní auto

s označením na SPZ – SS. Na volném prostranství u statku, kde stála také pec na pečení chleba, stál od rána americký Jeep se čtyřmi vojáky. U snídaně jsem se zeptal, co tu „amíci“ chtějí. Hospodyně mi odpověděla, že když šla ráno před šestou sázet chleba, přilákala je vůně a na jeden bochník si počkali. Pak jsem rychle spěchal na pole a odplevelil určený úsek. Všiml jsem si, že už tři dny na sousedních humnech postává cizí muž s nějakým náradím v ruce. Myslel jsem si, že je to brigádník jako já. Zašel jsem do lesíka a znalý věci jsem pozoroval půdu. Věděl jsem, že po zimě je listí ulehnuté a tam, kde by se kopalo, bude uvolněné. Brzy jsem takové místo našel. Vypichovač na plevel jsem zabořil do země a zjistil, že pod listím jsou prkna, pod nimi ještě stanovná celta. Má zvědavost byla stále větší. Odstranil jsem celtu a zůstal v němém úžasu stát bez jediného hnutí.

V jámě velké asi třikrát jeden a půl metrů ležela na dně protitanková mina. Stál jsem a přemýšlel, co dělat dál. Ani jsem neslyšel, že by někdo přišel. Jen jsem zaslechl: „Ruce vzhůru“. Samozřejmě anglicky. Otočil jsem se a uviděl, že na mě míří dvě hlavně schované za stromem. Moje ruce automaticky vystřelily nahoru. Od stromu se odlepili dva američtí vojáci. Já svou strohou angličtinou mlel páte přes deváté. Hlavně jsem stále opakoval, že nejsem Wehrwolf, že jsem to jen náhodou našel. Vojáci posunkem hlavy a puškami naznačovali, abych věci uložené v zemi vytáhl. Ukázal jsem na tu velkou minu. Nevěděl jsem, jestli není odjištěná a nastražená. Trvali však na tom, abych ji vytáhl. Zpotil jsem se smrtelným potem a pomyslel si, že je teď po mně. Loučil jsem se se životem. Uchopil jsem minu a když nevybuchla, položil jsem jí opatrně na zem. Potom jsem postupně vyťahoval ostatní zbraně. Byl tam kulomet, pro Američany obávaná dvaatřicítka, kterou nazývali Hitlerova pila, několik pancerafaustů, automatických pušek – poslední model na čtyřicet ran a také náboje. Dále tam byly tři bedny ručních granátů, dva kartóny a třicet konzerv s vepřovým masem. Po celou dobu, když jsem věci vytahoval, stáli oba vojáci za stromem. Když jsem ukázal, že už tam nic není, zkontrolovali jámu a přikázali mi, abych zbraně a střelivo odnesl na statek. A ty dva kartóny konzerv si mám nechat. V tom se objevila ta trochu zaostalá děvečka ze statku s trakařem. V duchu jsem

sobě, ale i jí nadával: „Ty blbá krávo, tak ty jsi to šla říct Američanům“. Zbraně a konzervy jsem odvážel na kraj lesa. Byly toho tři trakaře a myslel jsem si, že se všechno odveze na voze. Současně jsem uvažoval nad tím, že jáma musela být vykopána už před nějakým časem, protože v okolí nebyla žádná čerstvá hromada hlíny. Žádný vůz nepřijel a já musel všechno odvést na trakaři. Musel jsem se třikrát vrátit. Když jsem vezl poslední trakař s nákladem, ozval se v blízkosti výbuch. Po výbuchu se opět objevili ti dva vojáci a když viděli, že jsem v pořádku, odjeli. Teď se mi v myslí vybavila postava muže na záhumní. Určitě to nebyl žádný brigádník, jak jsem si myslel, ale příslušník SS. K nim patřil jistě i hospodář, který je zradil. Teď si

CESTA DOMŮ

Netušil jsem, jak daleká je cesta domů. Nemohl jsem dospát rána. Ještě večer jsem si všechno sbalil do plné polní. Jakmile začalo svítat, vyskočil jsem oknem a běžel k Maďarům. O svém rozhodnutí jsem nikomu v domě neřekl, ani jsem hospodyni nepoděkoval za přibytěk a stravu. Nemluvil jsem o tom ani se svými dvěma kamarády. Měl jsem pocit, že bude lepší rychle zmizet. Trochu mě to mrzelo, že pro pár desítek konzerv mě vystavili nebezpečí, které mě mohlo stát život. Stál jsem mezi dvěma nepřáteli a určitě by se mě nikdo nezastal, kdyby šlo do tuhého. Na statku žádná nouze nebyla a ti Wehrwolfi v lese by to po čase vzdali. Stejně tam byli pod nátlakem velitele, který je před koncem války opustil. Maďarští kluci mě srdečně uvítali, jen naše komunikace vázla. Já neuměl maďarsky a oni „nemtudum“ německy. Mezičlánkem byl slovensky mluvící kluk.

chtěl u Američanů vykoupit svobodu a mě k tomu jen využili.

Očekával jsem to nejhorší. Vybral jsem Wehrwolfům zbraně a potraviny. Za to mě odprásknou jak psa. Na poli jsem byl pro ty, kteří byli v lese, snadným terčem. Nic se však nedělo, všude byl klid. Na statku jsem konzervy odevzdal hospodyni, která mi jednu konzervu za odměnu nechala. U oběda se mluvilo o denacifikačním procesu. To znamenalo, že každý voják, který se po válce vrátí domů, musí nastoupit do zajateckého tábora. Tam se prověří jeho činnost v době války, zda se nezúčastnil válečných zločinů a teprve pak mohl být propuštěn. Už mi bylo jasné, proč hospodář zůstal schovaný. Druhý den, to bylo 8. května 1945, přišel konec války. Všude byl klid a o mě se

Bylo mi jasné, že mě jenom tak s sebou neberou. Další hladový krk na cestě není žádná výhra, ale byl jsem jim potřebný k tlumočení na cestě. Byl jsem překvapen velikostí skupiny, která se měla vydat na cestu. Vojáků byly tak dvě roty a okolo třiceti koňských potahů. Nastoupili tuto evakuační cestu do Maďarska obsazeného Rudou armádou dobrovolně. Byl jsem přidělen jednomu staršímu poddůstojníkovi a kolona se dala do pohybu směrem východ. Náš vůz byl menší a plnil funkci zadního voje. Osádku vozu jsme tvořili jen my dva. Seděl jsem vzadu na voze, kýval nohama a sledoval, jak mi pod nimi cesta ubíhá. Během dopoledne jsme projeli v lese křižovatkou, kterou kontrolovali Američané. Ani jsme nezastavili, jen zpomalili jízdu. Oni nakoukli do vozů, prohlédli si osádku a pustili nás dál. Po kontrole se koně dali opět do kľusu. Jeden z vojáků se ohlédl a uviděl mě

nikdo nezajímal. Na statku jsem dál vykonával své povinnosti. V poledne, kdy jsme seděli u oběda, vešli do kuchyně tři maďarští vojáci, jejichž útvar se nacházel v blízkosti vesnice. V ruce drželi plachtu, kožené sedlo na koně, ohlávku a provaz. Vše úplně nové. Bylo jasné, že ty věci chtějí za něco vyměnit, ale nemohli se s hospodyní domluvit. Odcházeli tedy s nepořízenou. Voják, který odcházel poslední, se ještě ohlédl, zavrtěl hlavou a řekl: „Boha jeho“. To jsem mu rozuměl a zavolal na něj: „Odkud jsi?“. Odpověděl, že z Bratislavy. Řekl jsem mu, že jsem od Ostravy a má říct, co potřebují.

Jak jsem předpokládal, chtěli tyto věci vyměnit za potraviny, za mouku, brambory, tuk a oves. Tlumočil jsem jejich požadavek hospodyni a výměnný obchod se k oboustranné spokojenosti uskutečnil. Při odchodu mi ještě Maďar mluvící slovensky sdělil, že zítra odjíždějí domů a jestli chci, mohu se k nim přidat. Vyzrazit chtějí před pátou hodinou ranní. Nabídka jsem přijal a doufal, že vše dobře dopadne. V podvečer, když bylo po práci, jsem si sedl venku na lavičku. Přisedl si ke mně starší občan a litoval, že jsem konzervy odevzdal hospodyni. Prý, když jsem je dostal od Američanů já, patřily mně. Pochopil jsem, že o tomto případě ví už celá vesnice. Tato skutečnost upevnila mé rozhodnutí připojit se k Maďarům a vydat se na cestu domů.

sedět na voze. Uslyšel jsem, jak zavolal, že tam sedí německý voják, ale nic víc se nedělo. Po nějakém čase jsem si přisedl ke svému spolujezdci. Povíдали jsme si, jak to šlo, rukama i nohama. Dověděl jsem se o jeho vojenském tažení i o tom, že jeho jediný syn musel taky narukovat a už dva roky o něm nic neví. Kdo ví, jestli vůbec žije. Doma má malé hospodářství a vinohrad. Nabídl mi, že mě vezme s sebou. Pokud by se syn nevrátil, že budeme spolu hospodařit a on mě bude mít za syna. Cestou nás americké hlídky zastavily, prohodily několik vět s veliteli a jelo se dál. Nikdo si mě nevšímal. V odpoledních hodinách jsme překročili rakouské hranice a v podvečer se utábořili. Celou noc jsme proseděli a zpívali u ohně.

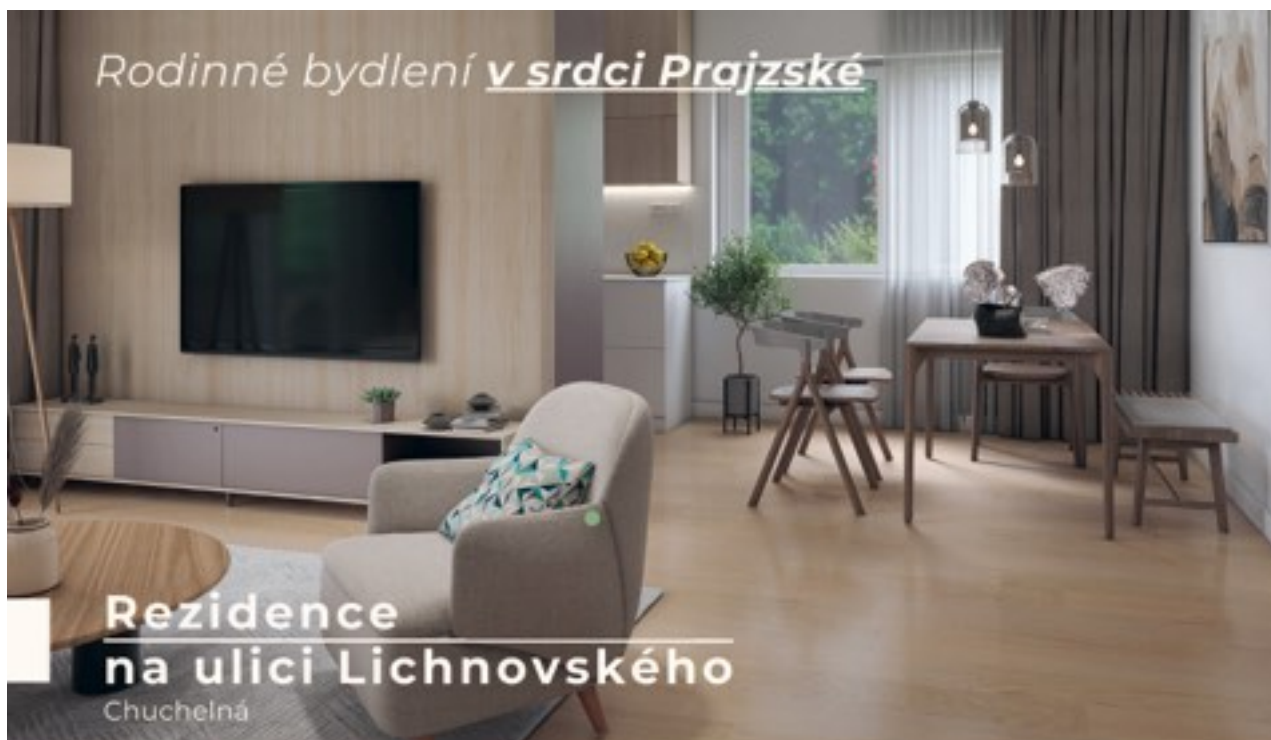
*Regina Olejáková,
bývalá kronikářka
obce Chuchelná, 2015*

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ V OBCI CHUCHELNÁ V ROCE 2025

- 1860 165 let Dne 8. 3. se v Krzyzanowicích narodil Karel Maxmilián Lichnovský.
- 1870 155 let Při sčítání obyvatel měla Chuchelná 408 občanů.
- 1895 130 let Byl dostavěn železniční most v Malých Hošticích přes řeku Opavu.
Dne 30. 9. byl zavražděn učitel Kuroň z Bolatic - jedním z pracovníků na stavbě trati.
Dne 20. 10. vyjel z Ratiboře do Opavy první vlak přes Chuchelnou.
- 1900 125 let Dne 6. 11. byla vysvěcena a otevřena školní budova (proti kostelu - tzv. Rychlíkovec).
- 1905 120 let Při sčítání obyvatel měla Chuchelná 469 občanů, z toho 204 mužů a 265 žen.
Dne 1. 7. se narodil Vilém Lichnovský, 7. kníže.
- 1915 110 let Dne 7. 4. se konal v Chuchelné pohřeb manželky Karla Maria Lichnovského, princezny Marie Croy Dullmen.
- 1920 105 let Otevření domova pro dívky - Heimů pro pracovnice místní továrny.
Dne 27. 7. byla občany Chuchelné podána žádost o zřízení samostatné farnosti. Byla vyhlášena sbírka na zřízení farnosti. Bylo vybráno 152 337 Kč, kníže Lichnovský věnoval 50 000 Kč.
Ve dnech 24. a 25. 12. se sloužily první mše v novém kostele.
- 1925 100 let Byla opravena Kaplička sv. Anny - Poklona, která byla postavena v roce 1843.
Dne 30. 8. slavnostně otevřena obecná škola na ul. Křížkova.
- 1930 95 let Dne 8. 6. byl obnoven provoz v tabákové továrně (původně továrna na zpracování lnu).
Dne 12. 8. byl v Restě odhalen knížeti Lichnovskému pamětní kámen - zastřelení posledního srnce.
Dne 2. 12. při sčítání obyvatel bylo v obci 872 obyvatel, z toho 396 mužů a 476 žen, počty dětí se neuvádějí.
- 1945 80 let Dne 31. 3. před Velikonocemi - na „Bílou sobotu“ byla bombardována Chuchelná. První bomba patřila továrně, ostatní dalším objektům. Bomba zasáhla místní kostel, ve kterém zahynula matka se synem a babička s vnukem, kteří zde hledaly úkryt.
Dne 23. 7. byl slavnostně odhalen pomník padlým rudoarmějcům.
Dne 28. 9. bylo obnoveno školní vyučování.
Na podzim byla obnovena dodávka elektrického proudu v obci a začalo se s opravou poškozené železniční tratě.
- 1995 30 let Dne 17. 1. byla podepsána smlouva mezi ČR a Polskem o malém pohraničním styku v rámci vstupu do EU.
- 2010 15 let Exhumace 55 německých vojáků na místním hřbitově a převezení na vojenský hřbitov do Chebu.
- 2015 10 let Výstavba nového mostu mezi Chuchelnou a Bolaticemi za 79 dní.
- 2020 5 let Svět postihla pandemie koronaviru.
Dne 12. 3. vláda vyhlásila „nouzový stav“, v období 15. 3.-13. 6. byly zavřeny hranice hlídané polskou stranou.
Dne 7. 8. byl nahlášen první pozitivní případ v obci. Během roku se nakazilo 128 spoluobčanů (10% obyvatel).

INZERCE

Vážené přátelé, známí a známí známých,

s radostí Vám chceme představit náš projekt, na kterém jsme poslední měsíce intenzivně pracovali – bytový dům v Chuchelně.

Po více než 27 letech ve stavebnictví jsme zhodnotili veškerou stavební praxi, oslovili naše léty ověřené kontakty na řemeslníky a začali stavět bytový dům pro rodinné bydlení. Stavíme byty tak, jako bychom je stavěli pro sebe.

V bytovém domě je 6 samostatných jednotek k prodeji. Více informací se dozvíte na webu projektu - www.simeckovistavi.cz. Na stavbě se neustále něco děje, rádi Vás provedeme a ukážeme aktuální stav.

S pozdravy,
Jarmila a Stanislav Šimečkoví
a Lucie Zárubová

Zahrada
u každého
přízemního bytu

U bytů 2+kk soukromá
zahrádka v ceně bytu.

**Nadstandardní
úložné prostory**

Technická místnost
v každém bytě
Venkovní kóje
pro kola a další věci v
ceně bytu

Prostorné terasy
až 37,9 m²

Terasy o velikostech
buď 20,2
nebo 37,9 m²
u každého bytu

**Absolutní
soukromí**

Samostatný vchod ke
každému bytu.
Žádné společné
chodby

Naskenujte
pro více
informací
o projektu

Pro aktuální informace o dostupnosti nás prosím kontaktujte.

+420 604 28 94 84

info@simeckovistavi.cz

www.simeckovistavi.cz

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

1 ♦ LEDEN ♦ 2025

Přemysl Dostál

AŽ 250 000 Kč

Z DOTACE VYPLACENÉ PŘEDEM

OHŘEV VODY
PENÍZE BEZ STŘESU

ZATEPLENÍ STŘECHY
ZATEPLENÍ NA JEDNIČKU

ZATEPLENÍ STROPU
ZATEPLENÍ NA JEDNIČKU

VÝMĚNA VCHODOVÝCH DVEŘÍ
DĚLA NA JEDNIČKU

VÝMĚNA OKEN
DĚLA NA JEDNIČKU

**S NÁMI ZÍSKÁTE
250 000 Kč NA RENOVACI DOMU**

**DOTACE NZÚ LIGHT
JE VYPLACENA PŘEDEM**

MÁTE NÁROK NA DOTACI?
Na dotaci máte nárok, pokud jste majitel nebo spolumajitel domu k trvalému bydlení a splňujete jednu z těchto podmínek:

- ☺ Pobíráte starobní důchod.
- ☺ Pobíráte invalidní důchod 3. stupně (ZTP).
- ☺ Pobíráte příspěvek na bydlení.
- ☺ Pobíráte příspěvek na dítě.

Podmínkou je, že máte trvalé bydliště na adrese od 12. září 2022.

**PRO VÍCE INFORMACÍ
NÁS KONTAKTUJTE:**

770 199 029

info@vsenajednicku.cz

www.vsenajednicku.cz

Sběratel s více než 30-ti letou praxí, koupí
a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu

Např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán
a další starožitnosti . Platím vždy hotově na místě.
Nejlepší ceny od sběratele!

Marek Koky
marek.koky7410@gmail.com
728 109 626